

NAJLEPSZE DYPLOMY

ARCHITEKTURA WNĘTRZ

GRAFIKA

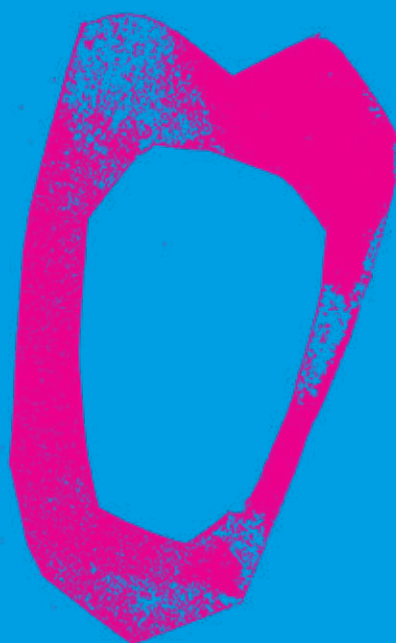
MALARSTWO

**SZTUKA MEDIÓW
I EDUKACJA WIZUALNA**

**KONSERWACJA I RESTAURACJA
DZIEŁ SZTUKI**

OCHRONA DÓBR KULTURY

KRYTYKA ARTYSTYCZNA

KATALOG

Redakcja: Joanna Cieślikowska

Opracowanie graficzne: Jakub Sobczak

WYSTAWA

Kurator: Michał Rygielski

Koordynatorka UMK: Joanna Cieślikowska

Koordynatorka CSW: Paulina Kuhn

Identyfikacja wizualna: Jakub Sobczak

Realizacja wystawy: Wojciech Ruminski

Katalog sfinansowano ze środków Wydziału Sztuk Pięknych UMK

Autorzy zdjęć i reprodukcji:

Adam Adamski, Karolina Berdych, Justyna Brozdowska, Szymon Chyliński, Aleksander Cieszyński, Adam Cupa, Monika Diakowska, Magdalena Diec, Nina Eleonora Drab, Katarzyna Dróżdż, Adam Fisz, Magda Górską, Aleksandra Gralińska-Grubecka, Grzegorz Grąbczewski, Łukasz Guzowski, Iwona Jabłońska, Monika Kaczmarek, Anna Kaprzyk, Klaudia Kapuścińska, Natalia Kasprowicz, Karolina Kawczyńska, Anna Kotkiewicz, Beata Kozłowska, Hanna Kuraskiewicz, Solida Lim, Martyna Łazarz, Alicja Mazurczyk, Karol Michalski, Aleksandra Migoń, Anna Nowak, Agata Ogińska, Patrycja Parzych, Juliusz Raczkowski, Robert Rogal, Roksana Sadowska, Sylwia Simson, Jakub Sobczak, Malwina Susik, Małgorzata Tekieniewska, Barbara Wachnik, Marlena Waszak, Agata Wiśniewska, Weronika Wojciuk, Agata Wyrwicka, Sylwia Wyszyńska

ARCHITEKTURA WNETRZ

MONIKA KACZMAREK

ANNA KOTKIEWICZ

ALEKSANDRA MIGOŃ

SYLWIA SIMSON

MALWINA SUSIK

WERONIKA WOJCIUK

GRAFIKA

KAROLINA BERDYCH

BARBARA CHMARA

PAULINA CZARNECKA

NATALIA KWIATKOWSKA

MARTYNA MAKOWSKA

KAROL MICHALSKI

MARIANNA PIĄTKOWSKA

JAKUB SOBCZAK

IZABELA STENKA

MAŁGORZATA TEKIEWIEWSKA

AGATA WYRWICKA

MARTA ZATYŁNY

ROKSANA ŻELAZKIEWICZ

MALARSTWO

KATARZYNA DRÓŹDŹ

ALICJA MAZURCZYK

ANNA NOWAK

AGATA WIŚNIEWSKA

SYLWIA WYSZYŃSKA

SZTUKA MEDIÓW I EDUKACJA WIZUALNA

JUSTYNA BROZDOWSKA

NATALIA CIESZYŃSKA

MONIKA DIAKOWSKA

MAGDALENA DIEC

MAGDA GÓRSKA

KLAUDIA KAPUŚCIŃSKA

NATALIA KASPROWICZ

BEATA KOZŁOWSKA

PATRYCJA PARZYCH

ROKSANA SADOWSKA

STEFANIA STUDZIŃSKA

MARLENA WASZAK

KONSERWACJA I RESTAURACJA DZIEŁ SZTUKI

MACIEJ BANASIAK
NINA ELEONORA DRAB
SOLONGO GANSUKH
JOANNA SIERADZKA
AGNIESZKA SZYMAŃSKA
MARTA FRANKIEWICZ
IWONA JABŁOŃSKA
KAROLINA KAWCZYŃSKA
HANNA KURASZKIEWICZ
WERONIKA MACHOWICZ-MUSIAŁ
KRYSZYNA MAKAREWICZ
AGATA OGIŃSKA
ALKIONA PASZKIEWICZ
ANNA ROBIONEK
BARBARA WACHNIK
MICHALINA WACHOWIAK

OCHRONA DÓBR KULTURY

KAROLINA MROWIŃSKA
WIKTOR BINNEBESEL
TOMASZ ZIEMKIEWICZ
GRZEGORZ GRĄBCZEWSKI
ANNA KAPRZYK
ŁUKASZ GUZOWSKI
DAMIAN KOLASSA

KRYTYKA ARTYSTYCZNA

ANNA BRZEZIŃSKA

Dyplom 2020 – najlepsze prace dyplomowe Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu

Tegorocznej wystawie Dyplom 2020 towarzyszyły wyjątkowe okoliczności, które nie są związane z kontekstem artystycznym lub konserwatorskim. Pandemia zakłóciła normalne kontakty studentów z promotorami, ograniczyła możliwości realizacji projektowanych wcześniej przedsięwzięć i naznaczyła ich wysiłki poczuciem nieznanego wcześniej dyskomfortu. Z drugiej jednak strony, wystawa prac dyplomowych z 2020 r. zyskała za sprawą tych niekorzystnych warunków dodatkową i ważną funkcję. W tym roku, poza oczywistym i niezmiennym celem ekspozycji, a więc prezentacją najlepszych osiągnięć artystycznych, konserwatorskich i badawczych studentów Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, spełniła ona (w nieznanym wcześniej stopniu) funkcję integrującą. Po długich miesiącach izolacji, kontaktów zapośredniczonych przez ekrany laptopów i pogłębiania się dystansu społecznego, pojawiła się wreszcie okazja do spotkania, wymiany myśli i wrażeń osób reprezentujących środowisko artystyczne i naukowe Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Było to możliwe dzięki determinacji studentów, promotorów i organizatorów wystawy, których wysiłki zmierzały do tego, aby w twórczy sposób odpowiedzieć na kryzys i na związane z nim panujące poczucie anomii społecznej i zerwania relacji – nie tylko zawodowych, koleżeńskich, ale i po prostu ludzkich. Słowa o zdeterminowanej i twórczej odpowiedzi na kryzys nie są jedynie zwrotem retorycznym. Wbrew bowiem panującej atmosferze niepokoju i znużenia, zgromadzone na wystawie Dyplom 2020 dzieła, projekty konserwatorskie i prace badawcze są świadectwem wiary studentów we własne siły, a także wyrazem radości płynącej z twórczej pracy. Należy to uznać za szczególną i wymagającą podkreślenia wartość tej ekspozycji.

Oczywiście podstawą do wyróżnienia i nagrodzenia prac dyplomowych prezentowanych na wystawie nie było stawianie oporu wspomnianym trudnościom, lecz ich wysoka jakość merytoryczna. W katalogu wystawy, w pierwszej kolejności zostaną przedstawione prace dyplomowe kierunków artystycznych, a następnie konserwatorskich i powstałych w ramach dyscypliny Nauki o Sztuce. Warto jednak podkreślić, że wszystkie prezentowane prace dyplomowe są rezultatem długiej i niejednokrotnie trudnej drogi, którą absolwenci Wydziału Sztuk Pięknych przeszli w całym cyklu swoich studiów. To, innymi słowy, niezwykle owocne zwieńczenie ich kilkuletnich wysiłków.

Wyróżnione dyplomy artystyczne

Prace dyplomowe wyróżnione na kierunku Architektura wnętrz, zgodnie ze specyfiką tego kierunku, mają złożony i wielowymiarowy charakter. Zawierają w sobie zarówno komponent użytkowy, estetyczny, jak i funkcjonalny. Na tej podstawie powstały zarówno projekty czysto koncepcyjne, a więc mogące być podstawą dla określonych realizacji w przyszłości, oraz takie, które dotyczą adaptacji przestrzeni i miejsc już istniejących. Niezależnie od ich specyfiki są to propozycje cechujące się zróżnicowanymi możliwościami zastosowania; od elementów wyposażenia wnętrz, po pomysły zaprojektowania bardziej przestronnych przestrzeni lub całych założeń architektonicznych. Warto podkreślić, że przy zachowaniu wysokich standardów merytorycznych i artystycznych wykraczają one poza wymogi stricte projektowo-użytkowe i estetyczne. Omawianym realizacjom towarzyszy kontekst głębszej refleksji nad charakterem społecznym tych propozycji (np. wymogi ekologiczne) lub duchowym (np. realizacje odnoszące się do przestrzeni sakralnych). Świadczy to o całościowym i pogłębionym podejściu młodych adeptów kierunku Architektura wnętrz do swoich przyszłych zadań zawodowych.

Wyróżnione dyplomy absolwentów Grafiki powstawały na dwóch specjalnościach: Projektowania graficznego i Grafiki warsztatowej. Dyplomy pochodzące z Katedry Projektowania Graficznego odnoszą się do trzech obszarów: ilustracji, plakatu i projektowania książek oraz okładek muzycznych. Warto podkreślić nie tylko wysoką jakość artystyczną tych dokonań, ale również świadome czerpanie młodych projektantów graficznych z tradycji polskiej sztuki projektowej i poszukiwanie inspiracji w różnych nurtach estetycznych oraz w dorobku wybranych artystów. Docenione to zostało przez Kapitułę Medalu im. Tymona Niesiołowskiego. W tym roku, ta honorowa nagroda przyznawana za najlepszy dyplom artystyczny na całym Wydziale, trafiła właśnie do absolwentki specjalności Projektowanie graficzne. Dyplomant z tej specjalności otrzymał również Nagrodę Publiczności Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki czasu” w Toruniu.

Dyplomy wyróżnione na specjalności Grafika warsztatowa cechują się wielością stosowanych technik, zarówno tradycyjnych, takich jak: serigrafia, linoryt, wklęsłodruk, ale również tych świadczących o odważnym, interdyscyplinarnym podejściu do grafiki. Otwartość autorów przejawia się zatem w tym, że sięgają po inne dziedziny sztuki (fotografię, film animowany) i twórczo adaptują je dla swoich działań graficznych. Zarówno jednak w pracach „tradycjonalistów”, jak i „innovatorów” widać radość wynikającą z samego przebiegu procesu twórczego; z używania ulubionych narzędzi czy ze zgłębiania tajników wybranych technik. Nie powinno więc dziwić, że na wystawie zaprezentowano bardzo różne sposoby wyrazu artystycznego; od „ascetycznego” linearyzmu, delikatnego stosowania płaszczyzn barwnych, po kontrastowe zestawienia kolorystyczne lub układy czerni i bieli, oraz prace, w których ujawniano ekspresyjną grę plamą, linią, fakturą. Interesująca jest również tematyka prezentowanych prac, dotycząca m.in. problematyki tożsamości i ciała (w kontekście kobiecości, macierzyństwa, ale i męskości), natury, a także dialogu z twórczością innych artystów. Szczególną nagrodę – Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Toruńskiego, przyznano właśnie absolwentce Grafiki warsztatowej. Dwie kolejne dyplomantki z tej specjalności zostały uhonorowane Nagrodami Publiczności Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki czasu” w Toruniu.

Na kierunku Malarstwo wyróżnione prace dyplomowe powstały w dwóch pracowniach: Malarstwa sztalugowego i Malarstwa ściennego. W przypadku realizacji z pracowni Malarstwa sztalugowego należy podkreślić bogactwo języka wizualnego prezentowanych dzieł. Ich autorzy, unikając bezpośrednich odniesień do rzeczywistości, przede wszystkim koncentrują swoją uwagę na jakościach malarskich prac. Stosują różne konwencje malarskie, odważnie dobierają style i metody pracy (od szkicowych i delikatnych pociągnięć pędzla po zdecydowane stosowanie impastów, eksperymentowanie z podobraziami). Świadomie i twórczo używają technik malarskich, z powodzeniem łącząc wartości estetyczno-formalne z treściowymi. Tematyka obrazów dotyczy m.in. natury jako przedmiotu kontemplacji lub refleksji ekologicznej. Dyplom wyróżniony w pracowni Malarstwa ściennego ma charakter artystyczno-użytkowy. Przy całej różnorodności prac malarskich powstałych w obu pracowniach cechuje je szacunek dla bogatej tradycji malarskiej, który nie przeszkadza studentom w dążeniu do poszukiwania własnego i współczesnego rozumienia malarstwa. Zostało to docenione przez odwiedzających wystawę, również absolwentce Malarstwa przyznana została Nagroda Publiczności Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki czasu” w Toruniu.

Wysiłkom młodych artystów z kierunku Sztuka mediów i edukacja wizualna tradycyjnie towarzyszy szeroki zasięg poszukiwań twórczych¹. Prace powstające w ramach obu specjalności – Multimedia i fotografia oraz Rysunku mediów, charakteryzują się wielością podejść

formalnych, sięganiem po różne inspiracje i tradycje artystyczne. Realizacje wykonane są w bardzo różnych technikach, takich jak m.in.: rysunek cyfrowy, grafika cyfrowa, fotografia, fotografia otworkowa, druk cyfrowy, haft, ilustracja wektorowa. Z tej mnogości metod powstały: instalacje, projekcje filmowe, książki, performans, obiekty świetlne, realizacje projektowe, gry mobilne i innego rodzaju działania i obiekty. Warto zwrócić uwagę na ich wysoką jakość formalną oraz niezwykłą pomysłowość w zastosowaniu odmiennych technik, stylów i estetyk. Trzeba też podkreślić, że są to prace bardzo interesujące od strony zawartego w nich przekazu treściowego. Studenci obu specjalności odnoszą się do sfery osobistych, a nawet intymnych doświadczeń (ciała, tożsamości, pamięci) i do szerszych kontekstów, prowokujących do refleksji nad kondycją kultury współczesnej (ekologia, relacje społeczne). Cechą charakterystyczną większości wyróżnionych dyplomów jest ich dopełnianie się z pracami teoretycznymi. Świadczy to o spójnej koncepcji dyplomów i o koherentności zainteresowań artystycznych, jak i badawczo-teoretycznych studentów kierunku. Najlepsza praca dyplomowa z tego kierunku – zarówno w aspekcie artystycznym, jak i teoretycznym, uhonorowana została Medalem Janusza Boguckiego². W tym roku trafił on do dyplomantki ze specjalności Multimedia i fotografia.

Wyróżnione dyplomy konserwatorskie

Na kierunku Konserwacja i restauracja dzieł sztuki, wyróżniono prace dyplomowe na specjalnościach: Konserwacja i restauracja rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych, Konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej oraz Konserwacja i restauracja papieru i skóry. Prace na tym kierunku realizowane są w ramach dwóch części magisterium: konserwatorsko-artystycznej i teoretyczno-badawczej. Doceniając wartość prac dyplomowych studentów tego kierunku, przyznano Nagrody i Wyróżnienia im. doc. Leonarda Torwirta³. Nagrodą uhonorowano pięć dyplomów, a wyróżniono jedenaście.

Na specjalności Konserwacja i restauracja rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych, w ramach dyplomów opisujących przebieg działań artystyczno-konserwatorskich, przedmiotem analiz były rzeźbiarskie obiekty zabytkowe poddane zabiegom konserwatorskim i rekonstrukcyjnym. W tym kontekście omówiono całe spektrum podjętych działań, których wynikiem było poznanie historii zabytków, zgłębienie pierwotnej techniki ich wykonania oraz rozpoznanie późniejszych ingerencji. Przede wszystkim chodziło jednak o analizę charakteru powstałych uszkodzeń, zatrzymanie procesu degradacji tych obiektów, przeprowadzenie ich skutecznej konserwacji i restauracji. Warto podkreślić, że istotnym celem tych ratujących zabiegów było nie tylko ponowne nadanie im utraconych walorów estetycznych i artystycznych, ale i przywrócenie ich funkcji społecznych (kultowych czy ekspozycyjnych). Część teoretyczno-badawcza dyplomów dotyczyła obiektów zabytkowych analizowanych pod ką-

2. Medal Janusza Boguckiego przyznawany jest co roku, począwszy od 2005 r. (w latach 2005-2018 przez Radę Programową Kierunku Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych, a od roku 2019 przez Radę Programową Kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna) za najlepszy na kierunku dyplom artystyczny i pracę teoretyczną.

3. Nagrody i Wyróżnienia im. doc. Leonarda Torwirta przyznawane są za najlepsze prace dyplomowe na kierunku Konserwacja i restauracja dzieł sztuki (prace teoretyczno-badawcze, konserwatorsko-artystyczne oraz artystyczne – kopie w dziedzinie: grafika, miniaturstwo, kopia nowożytna i średniowieczna, detal architektoniczny, rzeźba). Upamiętniają osobę Leonarda Torwirta, żyjącego w latach 1912-1967 wybitnego konserwatora zabytków, badacza dzieł sztuki, kopisty, scenografa, artysty malarza i pracownika naukowego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, współtwórcy tzw. toruńskiej szkoły konserwatorskiej i inicjatora utworzenia Katedry Technologii i Technik Malarskich.

1. Kierunek Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna prowadzi trzy Katedry, które wspólnie tworzą interdyscyplinarną strukturę artystyczno-edukacyjną, to jest: Katedra Intermediów, Katedra Rysunku oraz Katedra Edukacji Wizualnej i Badań Nad Sztuką.

tem zaproponowanych rozwiązań technologicznych, technicznych i konserwatorskich. Co istotne, rezultaty przeprowadzonych badań stanowiły podstawę do wdrożenia zaproponowanych innowacyjnych metod, technologii i preparatów w pracach konserwatorskich i konserwatorsko-budowlanych.

Na specjalności Konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej przedmiotem prac konserwatorsko-artystycznych były różne obiekty zabytkowe wymagające wielu odmiennych podejść i propozycji realizacji konserwatorskich, takie jak: malowidła ściennie, malowidła w supraportach, polichromowane rzeźby drewniane, tablice gotyckie, obraz sztalugowy, obrazy na podłożu drewnianym, kartusz heraldyczno-inskrypcyjny. Również w tym wypadku główną troską studentów było zabezpieczenie zabytków, zahamowanie postępujących procesów degradacyjnych, a następnie rekonstrukcja dzieł. Warto podkreślić, że te skomplikowane prace, wymagające nie tylko merytorycznych umiejętności i wiedzy, ale i zmysłu innowacyjności, prowadzone były z dużą dbałością o przywrócenie oryginalnego stylu, kolorystyki i spójności estetycznej zabytkowych obiektów. Wyróżnione prace teoretyczno-badawcze cechował ten sam wysoki poziom merytoryczny oraz szacunek dla historycznego i kulturowego dziedzictwa dzieł.

Na specjalności Konserwacja i restauracja papieru i skóry prace konserwatorsko-artystyczne dotyczyły takich obiektów zabytkowych jak: adresy hołdownicze, tuby introligatorskie oraz mapy. Natomiast część teoretyczno-badawcza odnosiła się do systemów szycia kodeksów zabytkowych oraz ich okuć (opracowania ich historii i systematyki).

Wyróżnione dyplomy na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach dyscypliny Nauki o Sztuce

Za najlepszą pracę magisterską obronioną na kierunku Ochrona Dóbr Kultury co roku przyznawana jest Nagroda im. doc. Jerzego Frycza⁴. W 2020 roku nagrodą tą uhonorowano jednego absolwenta kierunku, przyznano również dwa wyróżnienia. Poza tym trzeba odnotować dwie inne ważne nagrody. Jest to Nagroda im. prof. Jerzego Remera⁵, fundowana przez Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Okręgowego w Toruniu za wybitną pracę magisterską obronioną na Wydziale Sztuk Pięknych UMK, na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach dyscypliny Nauki o Sztuce (tj. na kierunkach Historia sztuki oraz Ochrona dóbr kultury). W roku 2020 przyznano jedną nagrodę i jedno wyróżnienie. Po raz pierwszy w tym roku przyznano też Nagrodę im. prof. Jadwigi Puciata-Pawłowskiej za najlepszą pracę licencjacką obronioną na Wydziale Sztuk Pięknych UMK na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach dyscypliny Nauki o Sztuce (tj. na kierunkach Ochrona dóbr kultury i Krytyka artystyczna). Nagrodą uhonorowano absolwentkę Krytyki artystycznej, przyznano także dwa równorzędne wyróżnienia.

4. Nagroda im. doc. Jerzego Frycza przyznawana jest za wybitną pracę dyplomową obronioną na kierunku Ochrona Dóbr Kultury, zaś Wyróżnienia im. doc. Jerzego Frycza nadawane są za prace nieprzeciętne. Jerzy Bogumił Frycz (1927-1985) był historykiem sztuki, zabytkoznawcą, pracownikiem naukowym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, kierownikiem Zakładu Konserwatorstwa. W swojej pracy badawczej zajmował się klasycystyczną architekturą, barokowym malarstwem, urbanistyką oraz witrażownictwem. Pracował także nad inwentaryzacją zabytków.

5. Nagroda im. prof. Jerzego Remera przyznawana jest za wybitną pracę dyplomową obronioną na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach dyscypliny Nauki o Sztuce. Fundatorem nagrody jest Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Okręgowego w Toruniu. Jerzy Ludwik Remer (1888-1979) był historykiem sztuki, konserwatorem zabytków i wieloletnim dyrektorem Muzeum Okręgowego w Toruniu, a także założycielem Studium Konserwatorstwa i Muzealnictwa.

Wyróżnione prace na kierunku Ochrona Dóbr Kultury, na specjalności Konserwatorstwo, dotyczyły szerokiego spektrum budowli oraz zespołów budynków: sakralnych, edukacyjno-wychowawczych, przemysłowo-gospodarczych, usługowo-handlowych. Analizowano ich dzieje historyczne i obecny stan zachowania, funkcje, zmiany w rozplanowaniu przestrzennym na przestrzeni lat. Niekiedy dokonywano próby rekonstrukcji ich wyglądu. Badania określonego obiektu były niejednokrotnie punktem wyjścia do szerszych rozważań, np. odnoszących się do problematyki ideowej pewnych typów architektury. Warto podkreślić, że te wieloaspektowe badania cechowała troska o obecny (nie zawsze dobry) stan techniczny cennych historycznie obiektów oraz potrzeba sporządzenia opisu i dokumentacji tych budynków, które nie przetrwały do współczesności i nie doczekały się rzetelnego omówienia. Na specjalności zabytkoznawstwo i muzealnictwo wyróżniono pracę magisterską, która była wyczerpującym monograficznym ujęciem nieznanej (pochodzącej z warsztatów z Mechelen) rzeźby Madonny z Dzieciątkiem ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu.

Na kierunku Ochrona Dóbr Kultury, na specjalności konserwatorstwo, wyróżnione prace licencjackie miały charakter studium monograficznego poświęconego retabulum ołtarza bocznego (kościół pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Wieliczkach) oraz analizie konserwatorsko-historycznej wieży Quistorpa w Szczecinie. Z kolei praca licencjacka absolwentki Krytyki artystycznej uhonorowana Nagrodą im. prof. Jadwigi Puciata-Pawłowskiej to nowatorskie studium postaw i strategii krytycznej Neli Samotyhowej.

Podsumowując, należy raz jeszcze podkreślić, że młodzi artyści, konserwatorzy i muzealnicy, zabytkoznawcy oraz krytycy sztuki posiadają wyjątkowo rozwinięte umiejętności. Jednak o wartości zrealizowanych przez nich prac nie decydowały tylko i wyłącznie znaczące jakości merytoryczne. Był w nich dodatkowy element – element twórczy, który wpływał na wysoki poziom zaangażowania i pogłębioną refleksję na temat przedmiotu prac. Jak bowiem trafnie zauważył Hilaire Belloc: „Jeśli dzieło jest udane, to dlatego, że jego autorem nie jest po prostu człowiek, lecz człowiek natchniony”⁶. Można być zatem pewnym, że potencjał merytoryczny i twórczy, tak wyraźnie widoczny na wystawie Dyplom 2020, będzie z powodzeniem rozwijany przez absolwentów Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu także w przyszłości.

Marcin Jaworski

6. Za: S. Leys, „Szczęście małych rybek”, Drzewo Babel, Warszawa 2011, s. 62.

MONIKA KACZMAREK

Eko Apartament – przedmioty z odzysku w luksusowych przestrzeniach

promotor: dr hab. Grzegorz Maślewski, prof. UMK
współpraca: mgr inż. arch. Aleksandra Truchel-Treder
technika: 3ds Max + Corona, AutoCAD

Przedmiotem opracowania projektowego jest Apartament 481 znajdujący się w wieżowcu Żłota 44 w Warszawie, zaprojektowanym przez Daniela Liebeskida. Celem pracy jest pokazanie, że nawet w bardzo prestiżowych i ekskluzywnych wnętrzach, pełnych najlepszych jakościowo materiałów czy mebli, jest miejsce na przedmioty z odzysku, którym przy odrobinie własnego wkładu pracy i wyobraźni można nadać drugie życie. Artystka, projektując wnętrza dla mieszkańców hołdujących zasadzie „zero waste”, porusza aspekt ekologii w budynkach mieszkalnych.

ANNA KOTKIEWICZ

W drodze. Projekt kaplicy na dworcu kolejowym

promotor: dr Stanisław Kościński

konsultacje: mgr inż. arch. Aleksandra Truchel-Treder

technika: czerwona glina, druk cyfrowy, wizualizacje w 3ds Max

Dyplom składa się z dwóch części: koncepcji projektu wnętrza kaplicy wraz z przedslonkiem oraz zrealizowanych form płyt glinianych z uzyskaną fakturą spękań. Płyty są fragmentem ścieżki wkomponowanej w zaprojektowaną przestrzeń. Projekt kaplicy na dworcu kolejowym oparty jest na motywie drogi, przez co nawiązuje do przestrzeni i funkcji dworca, miejsca czasowego pobytu, związanego z podróżą, pełnego zgietku i pośpiechu. Umieszczenie kaplicy zwraca uwagę na zagadnienia sacrum i profanum, a także na zależności jakie zachodzą między światem duchowym i materialnym.

ALEKSANDRA MIGOŃ

Modułowy stolik kawowy zaprojektowany do mikroapartamentów

promotor: dr Katarzyna Utecht

technika: projekt - 3ds Max, AutoCAD, realizacja – sklejka gięta, stal gięta

wymiary: Ø:50 H:35 cm; Ø:40 H:40 cm

W odpowiedzi na popularyzujący się trend mikroapartamentów projektantka stworzyła modułowy stolik kawowy MICRO CIRCLE. Cykl składa się z czterech zharmonizowanych modułów opartych na okręgach, dzięki czemu użytkownik może spersonalizować swój mebel kreując dowolny układ. Dzięki zaaranżowaniu przestrzeni na roślinność, użytkownicy małych mieszkań mogą pozwolić sobie na założenie swoich małych, domowych ogródków. Mebel świetnie sprawdzi się także w roli szafki nocnej czy stolika pomocniczego.

SYLWIA SIMSON

Hapton – projekt kolekcji lamp ceramicznych

promotor: dr hab. Grzegorz Maślewski, prof. UMK
współpraca: mgr inż. arch. Aleksandra Truchel-Treder
technika: ceramika

Hapton to kolekcja sześciu lamp, zaprojektowanych i ręcznie wykonanych. Zamysł kolekcji jako całości zbudowany jest na kontrastach, które tworzą oblicze form różnych od siebie charakterem i tym co dzieje się na ich granicy. Ideą przewodnią kolekcji jest kontrast światła i cienia, odmiennie budujący poszczególne obiekty w ciemności, gdy same w sobie są źródłem światła, a doświetlając ciemną przestrzeń wplatają w nią ducha niematerialności, i za dnia, kiedy światło dzienne uwydatnia delikatność brył, rozlewa się po nich, odgrywając rolę dekoracyjną.

MALWINA SUSIK

Człowiek współczesny w strefie sacrum. Reinterpretacja wnętrza kościoła pw. Miłosierdzia Bożego w Łodzi

promotor: dr hab. Grzegorz Maślewski, prof. UMK
współpraca: mgr inż. arch. Aleksandra Truchel-Treder
technika: 3ds Max, AutoCAD, Adobe Photoshop

Artystka posłużyła się istniejącym kościołem, by móc na „żywej tkance” wyrazić swoje autorskie opracowanie ukierunkowane na grę światła i cienia. Sprowadziła budynek do pierwotnych założeń projektowych zaproponowanych przez autorów budowli. Zrezygnowała z aktualnego wystroju, skupiając się na pustce ogołocenia, tak istotnej w kreowaniu atmosfery kontemplacji. W rezultacie prezentuje minimalistyczną aranżację, w której ukojenie znaleźć mają ludzie XXI wieku, obnażając przy okazji wyzwania, jakie stawia przed nimi codzienność oraz ukazując ich relacje z tym, co święte.

WERONIKA WOJCIUK

Ośrodek Medytacyjny zlokalizowany na Maderze

promotor: dr hab. Grzegorz Maślewski, prof. UMK
współpraca: mgr inż. arch. Aleksandra Truchel-Treder
technika: 3ds Max, AutoCAD, Adobe Photoshop

Praca przedstawia projekt koncepcyjny ośrodka medytacyjnego, przeznaczonego dla osób o wieloaspektowych potrzebach rozwoju osobistego. Artystka ukazuje, jak poprzez wykorzystanie architektonicznych środków wyrazu projektant może wpływać na psychikę i życie jednostki w otaczającym świecie. W skład opracowanych stref wchodzi projekt: sali medytacyjnej, strefy SPA, domu odosobnienia, gabinetu terapeutycznego oraz apartamentu gościnnego. Harmonijny klimat wyspy Madera okazał się doskonałym tłem dla obiektu, dającym poczucie odpoczynku oraz regeneracji dla ciała i duszy.

specjalność: Projektowanie graficzne

KAROLINA BERDYCH

Zwierzenia

promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski, prof. UMK

technika: druk cyfrowy

wymiary: 15x70x100 cm

Tytułowe zwierzenia poszczególnych bohaterów przyjmują ton oskarżycielski wobec człowieka. Autorka staje na wokandzie w charakterze obrończyni zwierząt. Emanacją wyartykułowanych oskarżeń jest dobitne hasło „oddajcie mój dom” wypowiedziane przez misia koalę. Kontekst pożarów australijskiego buszu w 2020 r. rodzi pytanie o odpowiedzialność za degradację środowiska. Wesołe obrazki przedstawiające zwierzęta, zestawione z problemem odbierania im praw przez człowieka, stają się świadectwem ich uprzedmiotowienia, co budzi u widza dysonans poznawczy.

specjalność: Grafika warsztatowa

BARBARA CHMARA

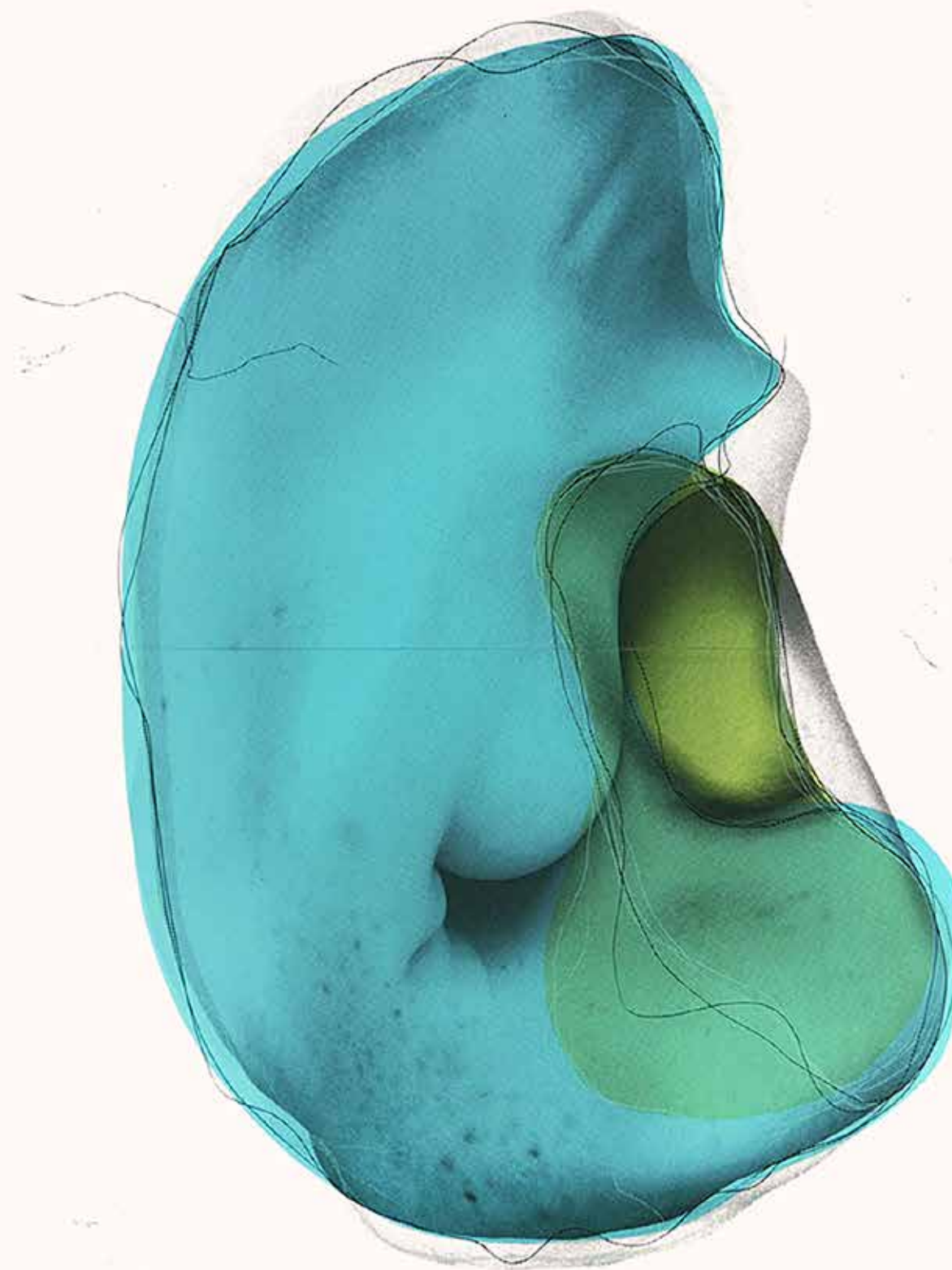
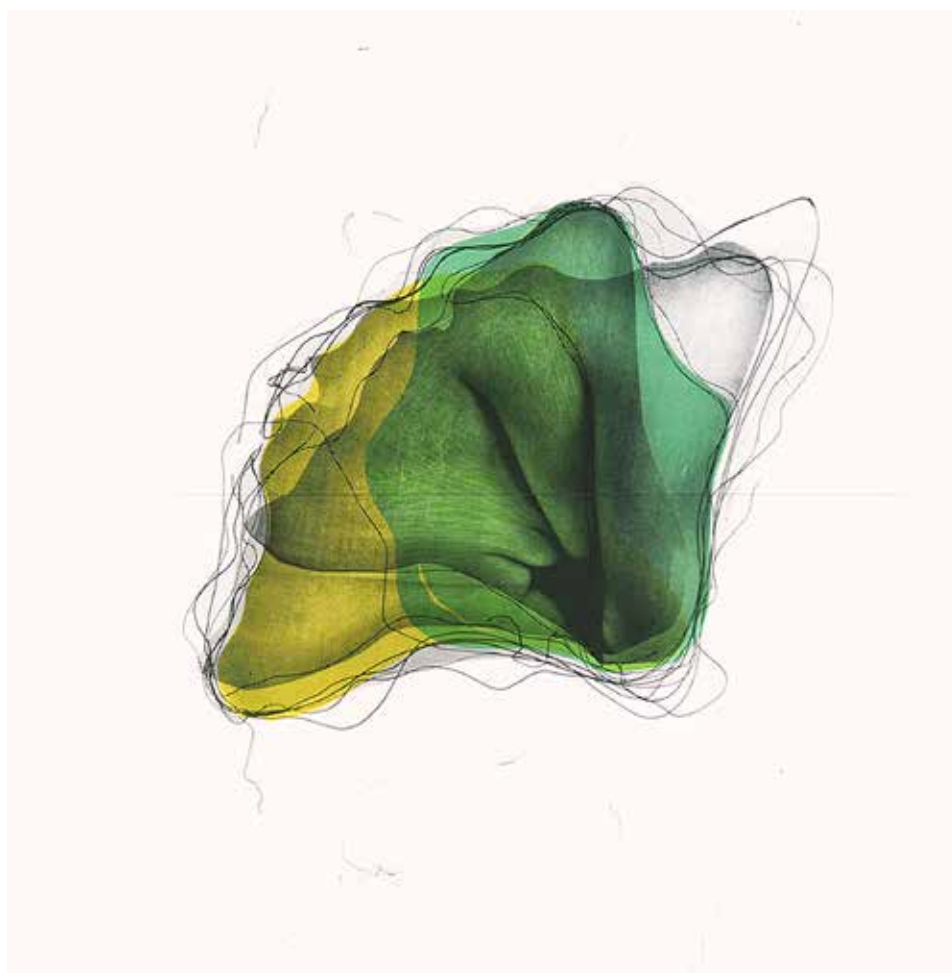
SYNTEZA

promotor: dr hab. Agata Dworzak-Subocz, prof. UMK

technika: serigrafia

wymiary: 100x140 cm, 100x100 cm

Temat cyklu obejmuje dwa zagadnienia – termin synteza jest używany zarówno dla określenia połączenia odrębnych elementów w jeden, jak również dla łączenia się substancji prostych w bardziej złożone. Praca jest wynikiem obserwacji własnego ciała, doświadczeń umysłu w kontakcie z przyrodą, światem roślinnym i zwierzęcym oraz połączeń jakie między nimi występują. W serii grafik artystka ukazała tytułową syntezę kobiety z naturą, odwołując się do nieodłącznych elementów swojej twórczości – cielesności i jej aspektów.

specjalność: Grafika warsztatowa

NAGRODA PUBLICZNOŚCI CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ „ZNAKI CZASU” W TORUNIU

PAULINA CZARNECKA

Matka od kruków

promotor: dr hab. Michał Rygielski, prof. UMK

technika: linoryt

wymiary: 12 prac 70x100 cm

Praca nad cyklem przypadała na czas drugiej ciąży artystki i 1,5 roku po niej, stąd w metaforyczny sposób obrazuje jej trudności i stany oraz rozbieżność między radosnym oczekiwaniem, macierzyństwem, a pracą twórczą. Motyw kruka obecny jest w twórczości autorki od kilku lat, został wybrany więc również do tego podsumowującego okres edukacji cyklu. Artystka ukazuje związek człowieka, a w szczególności kobiety, z przyrodą. Grafiki osadzone są w klimacie mrocznej melancholii, zadumy nad cyklem życia, narodzinami i śmiercią.

specjalność: Grafika warsztatowa

NAGRODA SPECJALNA OKRĘGU TORUŃSKIEGO ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

NATALIA KWIATKOWSKA

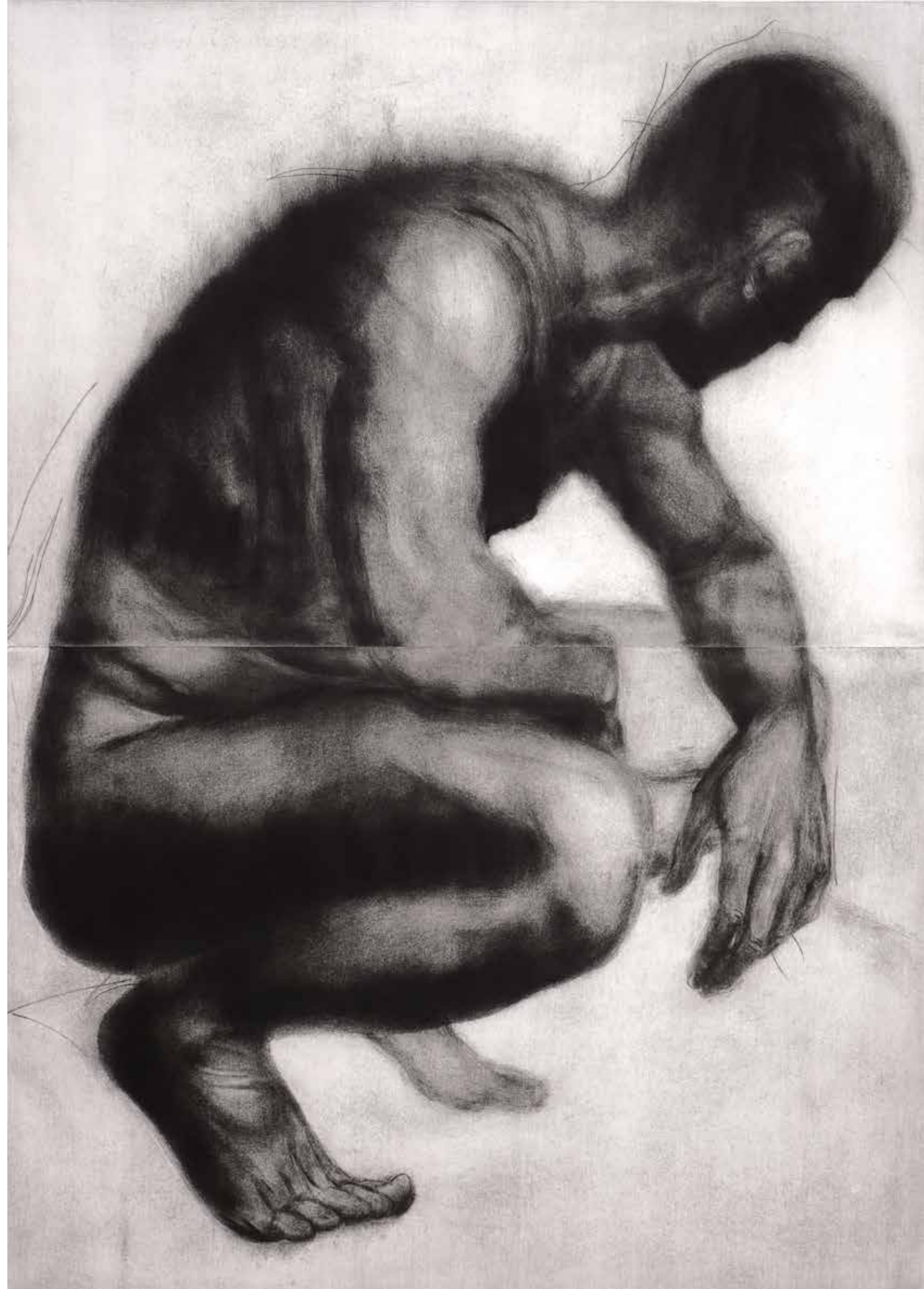
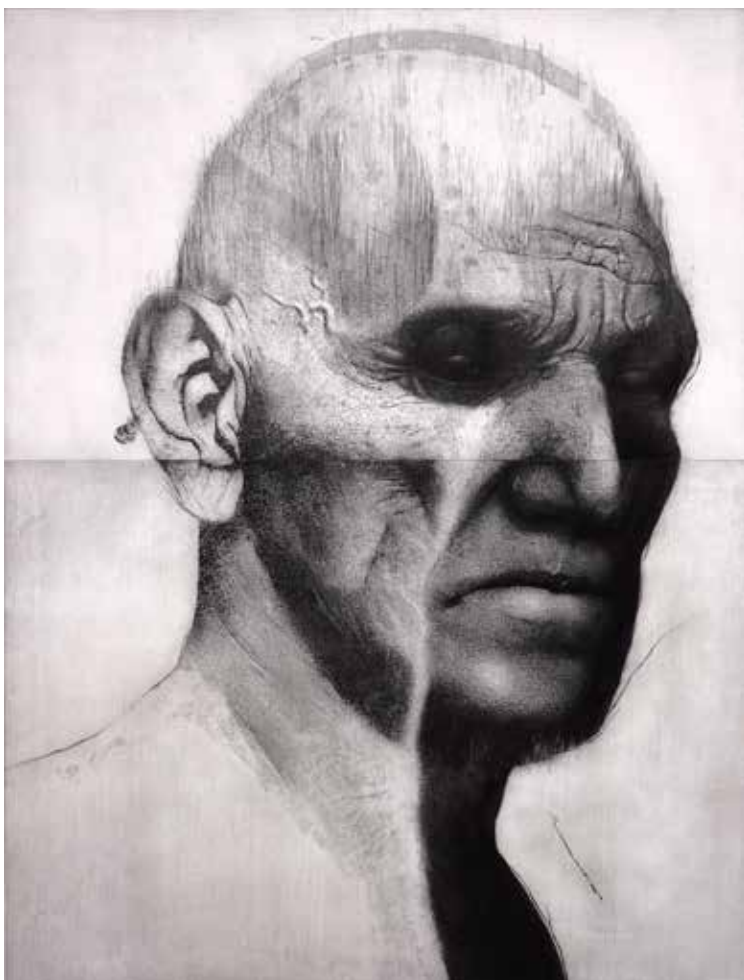
Tytani

promotor: dr hab. Marek Zajko, prof. UMK

technika: wklęsłodruk

wymiary: 200x70 cm, 100x210 cm, 100x140 cm, 6 prac 140x100 cm

Cykl grafik jest próbą analizy i odpowiedzi na społeczny problem zjawiska „male gaze”, czyli przedstawiania kobiet wyłącznie w kontekście seksualnym, jako obiektu męskich pragnień i fantazji, co skutkuje uprzedmiotowianiem ich, z jednoczesnym utrwaleniem dominującej pozycji mężczyzn. Artystka, chcąc przeciwstawić się tej krzywdzącej dla obu stron postawie, zaprezentowała odwrotną transpozycję. W portretach i figuratywnych przedstawieniach męskiego ciała podjęła się próby pozbawienia ich cielesności i wyłącznie erotycznego kontekstu, zmierzając ku ukazaniu wewnętrznych emocji.

specjalność: Grafika warsztatowa

NAGRODA PUBLICZNOŚCI CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ „ZNAKI CZASU” W TORUNIU

MARTYNA MAKOWSKA

ROZWARSTWIENI

promotor: dr hab. Agata Dworzak-Subocz, prof. UMK

technika: serigrafia

wymiary: 90x200 cm

Na dyplom składa się pięć instalacji graficznych. Każda z nich złożona jest z wielu przezroczystych warstw wykonanych w technice serigrafii, układających się w bardzo osobiste portrety. Każdy portret wykonany został z odręcznie tworzonych matryc, co nadało bohaterom unikalnego charakteru. Wykorzystanie przezroczystego materiału dało możliwość ukazania każdej warstwy druku z osobna, jak i efektu ich scalenia – instalacje widziane pod różnymi kątami i z różnych stron dają nieco inny efekt. Całość zawieszona jest na specjalnie do tego celu wykonanych, metalowych konstrukcjach.

specjalność: Grafika warsztatowa

KAROL MICHALSKI

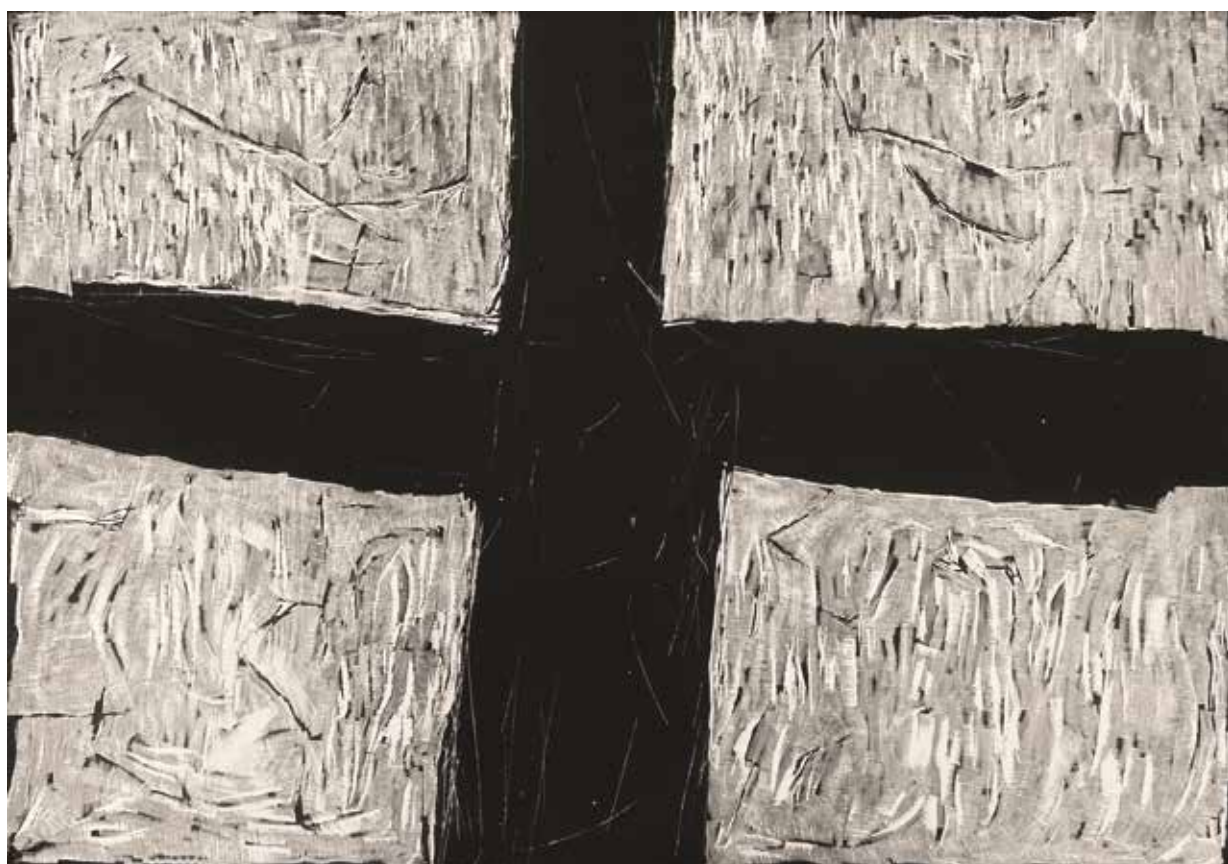
Magisterium męki

promotor: prof. dr hab. Marek Basiul

technika: linoryt

wymiary: 7 prac 100x70 cm, 2 prace 200x70 cm

Istotą artystycznych działań autora jest przekazywanie wyłącznie treści graficznych. W tym celu ogranicza środki wyrazu i rezygnując z jakiegokolwiek narracji skupia swoją uwagę na grze form. Różnego rodzaju płaszczyzny zbudowane na bazie czerni i bieli, a także elementy linearne, prowadzą ze sobą swoisty dialog. Świadomość budowania formy według własnych założeń i reagowania na pojawiające się sytuacje graficzne jest swoistą grą między plamą, linią, fakturą, prowadzoną intuicyjnie z użyciem ulubionych narzędzi, a tym samym środków, jakie ze sobą niosą.

specjalność: Grafika warsztatowa

MARIANNA PIĄTKOWSKA

1851

promotor: dr hab. Zdzisław Mackiewicz, prof. UMK

technika: mokry kolodion, obiekt fotograficzny, instalacja

wymiary: 19 prac fotograficznych 27x22 cm, 5 podświetlanych obiektów 27x22x22 cm

Technika mokrej płyty daje możliwość uzyskania obrazu pozytywowego i negatywowego. Artystka wykorzystała tę cechę, tworząc pracę składającą się z dwóch części prezentowanych w specjalnie do tego zbudowanym czarnym pomieszczeniu. Część pierwsza to cykl fotografii ukazujących jej twarz w sposób tradycyjny, będących autoportretami w różnych stanach emocjonalnych. W drugiej części, bardziej osobistej, artystka ukazuje siebie jednocześnie w pozytywie i negatywie, opowiadając historię swoich uczuć. Nie odmawia jednak odbiorcy zobaczenia w tej realizacji także siebie.

specjalność: Projektowanie graficzne

NAGRODA PUBLICZNOŚCI CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ „ZNAKI CZASU” W TORUNIU

JAKUB SOBCZAK

Podlaskie Legendy Czterech Kultur

promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski, prof. UMK

technika: druk cyfrowy

wymiary: 18x25x1,5 cm (makieta książki)

„Podlaskie legendy czterech kultur” to książka, która przenosi odbiorcę do dawnych dziejów. Jej szata graficzna, głęboko osadzona w tradycji grafiki warsztatowej, z licznymi odwołaniami do sztuki ludowej, budzi skojarzenia z Polską Szkołą Ilustracji powstałą na przełomie lat 50/60-tych XX w. Ilustracje oddają kulturowy charakter poszczególnych legend. Elementem, na który należy zwrócić uwagę, jest dyskretne, ale wszechobecne sacrum, dowodzące istnienia wyższego porządku, dzięki któremu dobro zawsze bierze górę nad złem.

specjalność: Grafika warsztatowa

IZABELA STENKA

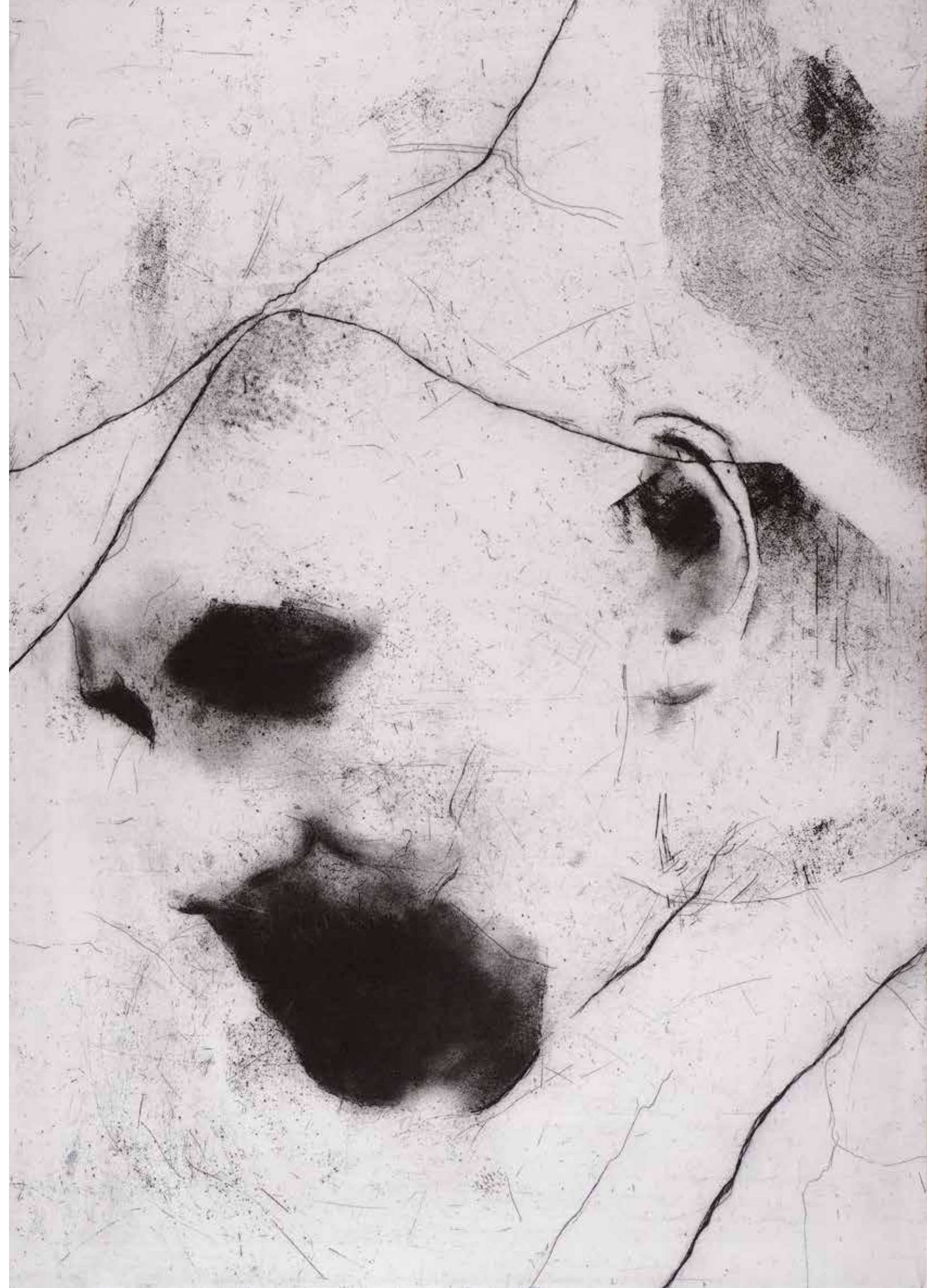
Punkt odniesienia – Łódź

promotor: dr hab. Marek Zajko, prof. UMK

technika: wkłęsłodruk

wymiary: 9 prac 100x70 cm, 2 dyptyki 100x120 cm

Cykl jest próbą sportretowania artystów, którzy swoją twórczością od wielu lat inspirują autorkę prac. Przedstawione zostały ważne dla niej osobowości ze świata sztuki filmowej, które w swojej twórczości poruszały istotne, ponadczasowe tematy, dotyczące również współczesnego społeczeństwa. W swoich wyborach artystka kierowała się przesłaniem – sztuka jest celem sama w sobie. Taki właśnie obraz mistrzów kina starała się urzeczywistnić w swoich grafikach: autentycznych, prawdziwych, ale prezentowanych z jej własnej perspektywy, będącej aktualnym punktem odniesienia.

specjalność: Projektowanie graficzne

MEDAL IM. TYMONA NIESIOŁOWSKIEGO

MAŁGORZATA TEKIEWEWSKA

Melanż Ostateczny

promotor: dr hab. Joanna Frydrychowicz-Janiak, prof. UMK

technika: druk cyfrowy

wymiary: 13x70x100 cm (plakat), 13x31x31 cm (płyty winylowe)

Inspiracją do stworzenia serii plakatów muzycznych oraz projektów okładek płyt winylowych było zainteresowanie autorki różnymi gatunkami muzyki elektronicznej. W swych realizacjach autorka w nieszablony sposób kreuje graficzny świat, oddający charakter wybranego gatunku muzyki. Kompozycje zbudowane z wielu płaszczyzn pełne są falujących wzorów oraz graficznych deseni. Wypełnienie płaszczyzny obrazu, bogata ornamentyka, intensywne kolory, pulsujące elementy, przywodzą na myśl projekty plakatów i okładek nurtu psychodelicznego - estetykę Moscoso, Edelmana czy Sawki.

specjalność: Grafika warsztatowa

AGATA WYRWICKA

0

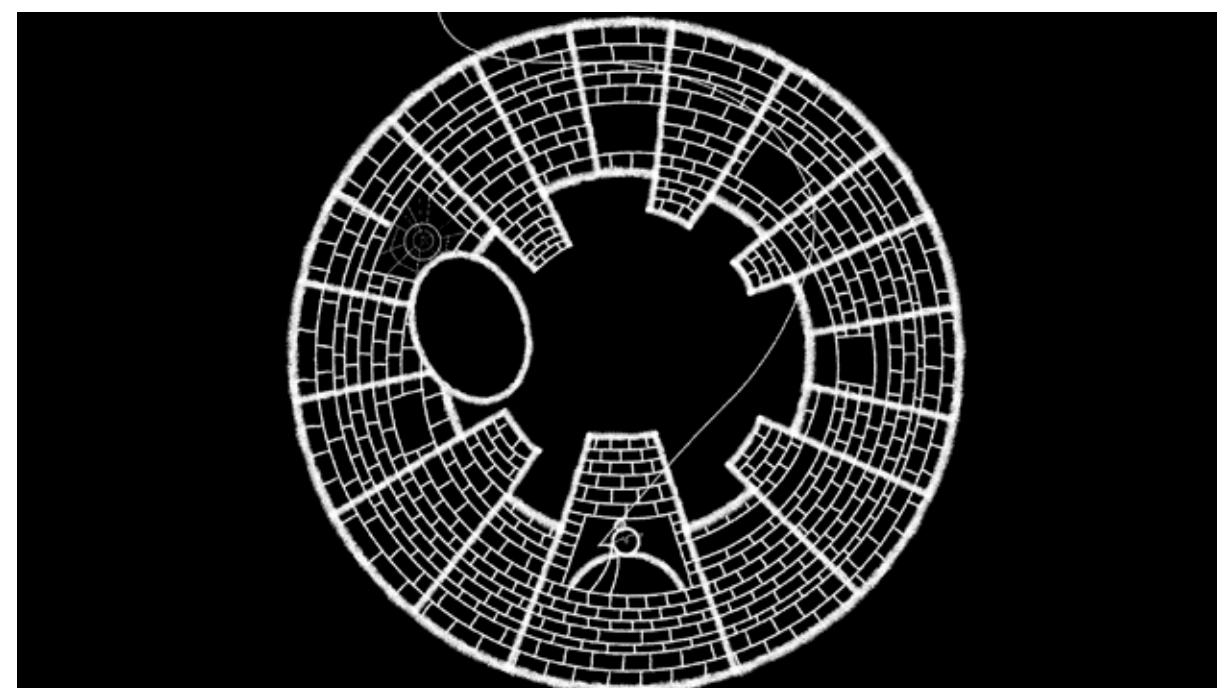
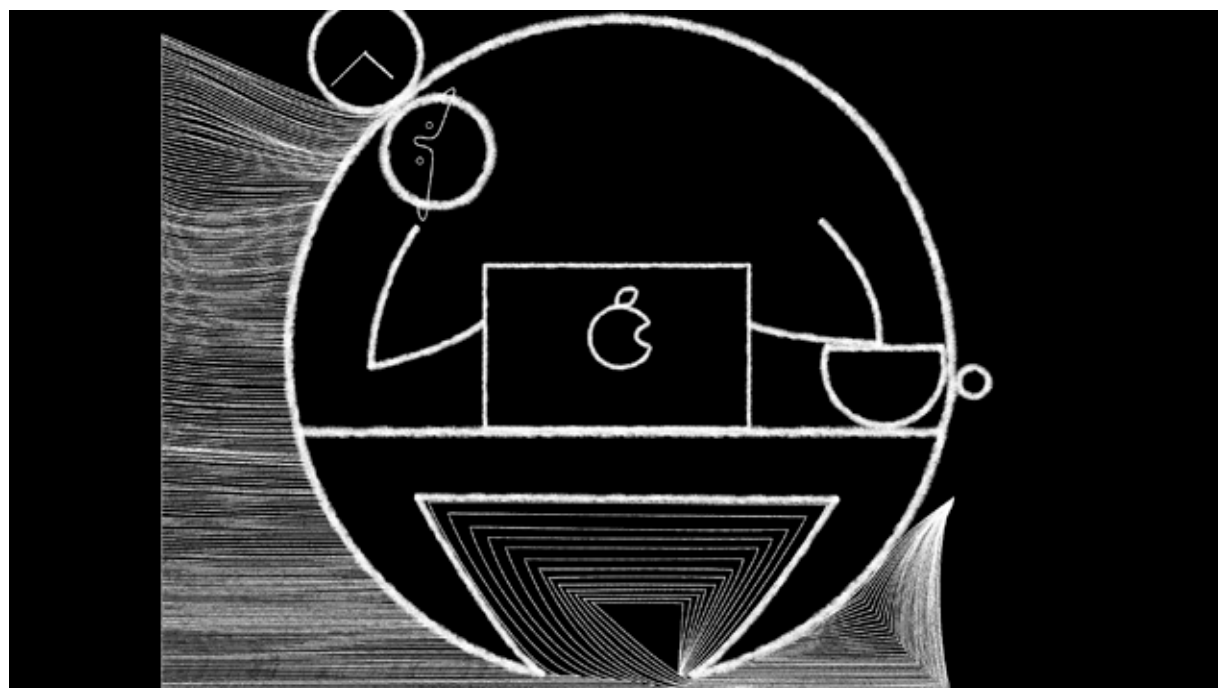
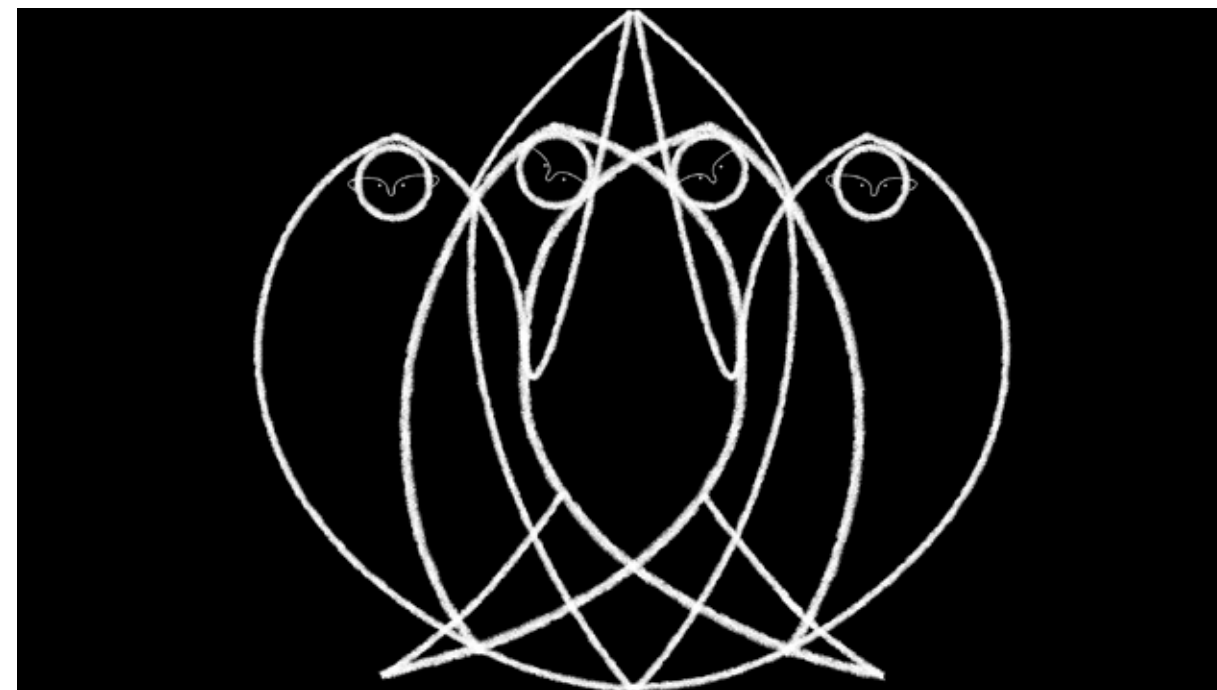
promotor: dr hab. Zdzisław Mackiewicz, prof. UMK

technika: animacja poklatkowa

wymiary: film animowany (5 min.)

Praca powstała przy okazji obserwacji rutyny codzienności życia i zamknięcia w systemie powtarzających się elementów. Wynikiem jest oszczędna, linearna forma, powielanie sekwencji ruchu oraz skupienie kompozycji w centrum kadru animacji. Bazowy kształt koła pozwolił uzyskać uniwersalność oraz oddać cykliczność życia. Tytułowe "0" odnosi się do punktu w czasoprzestrzeni, który nie ma początku ani końca i zamknięty jest w swoim własnym kształcie. Inspiracją pracy były infografiki przekazujące treści za pomocą prostych, ograniczonych w detalu elementów.

Link do pracy: <https://www.youtube.com/watch?v=y6EataVVSto>

specjalność: Grafika warsztatowa

MARTA ZATYLNÝ

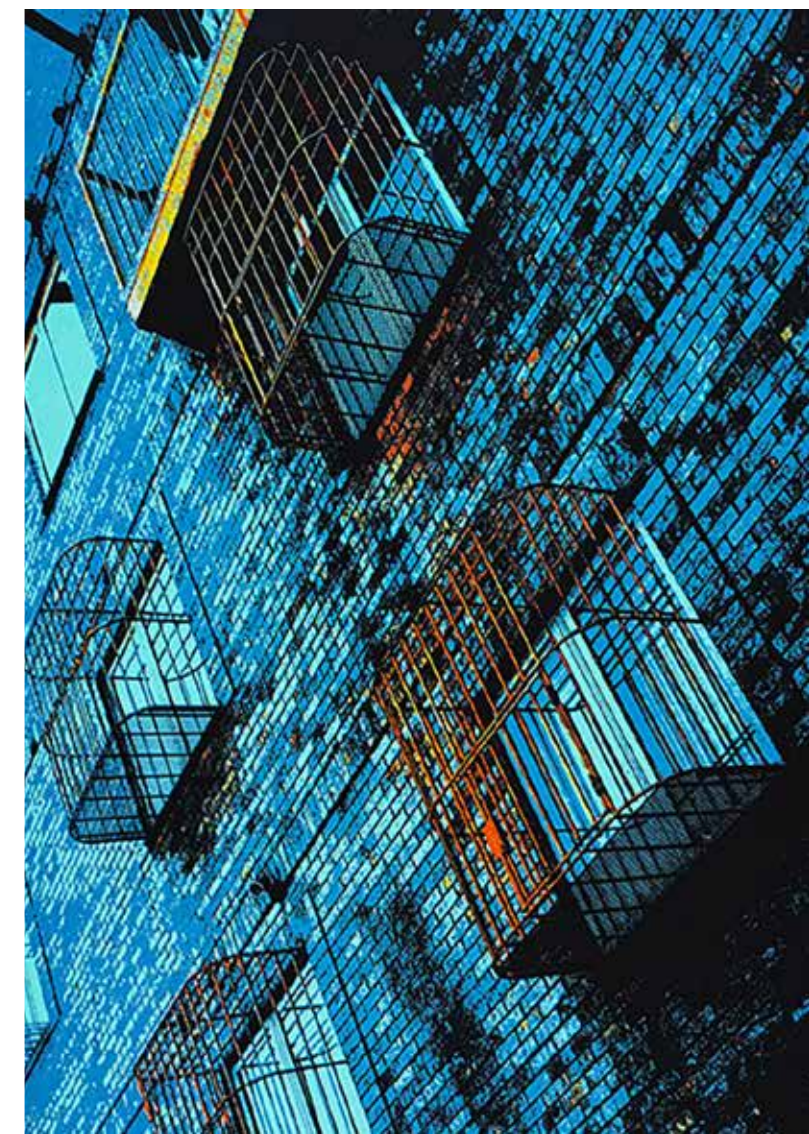
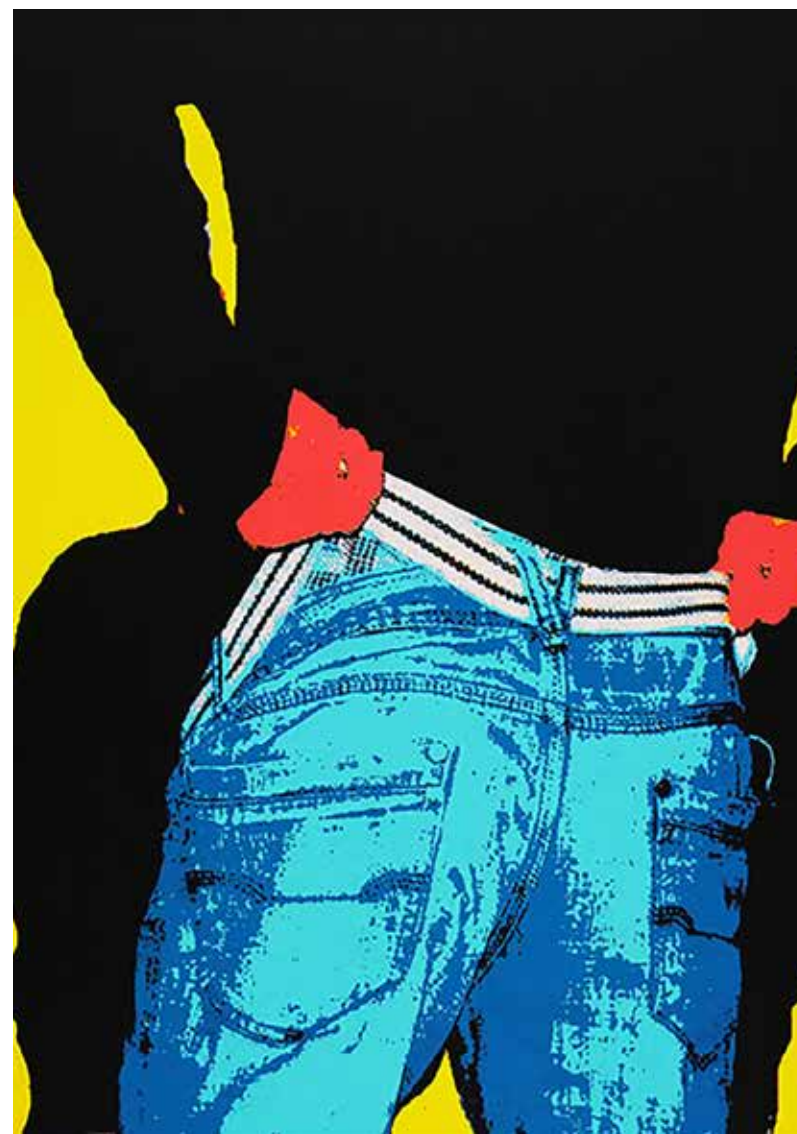
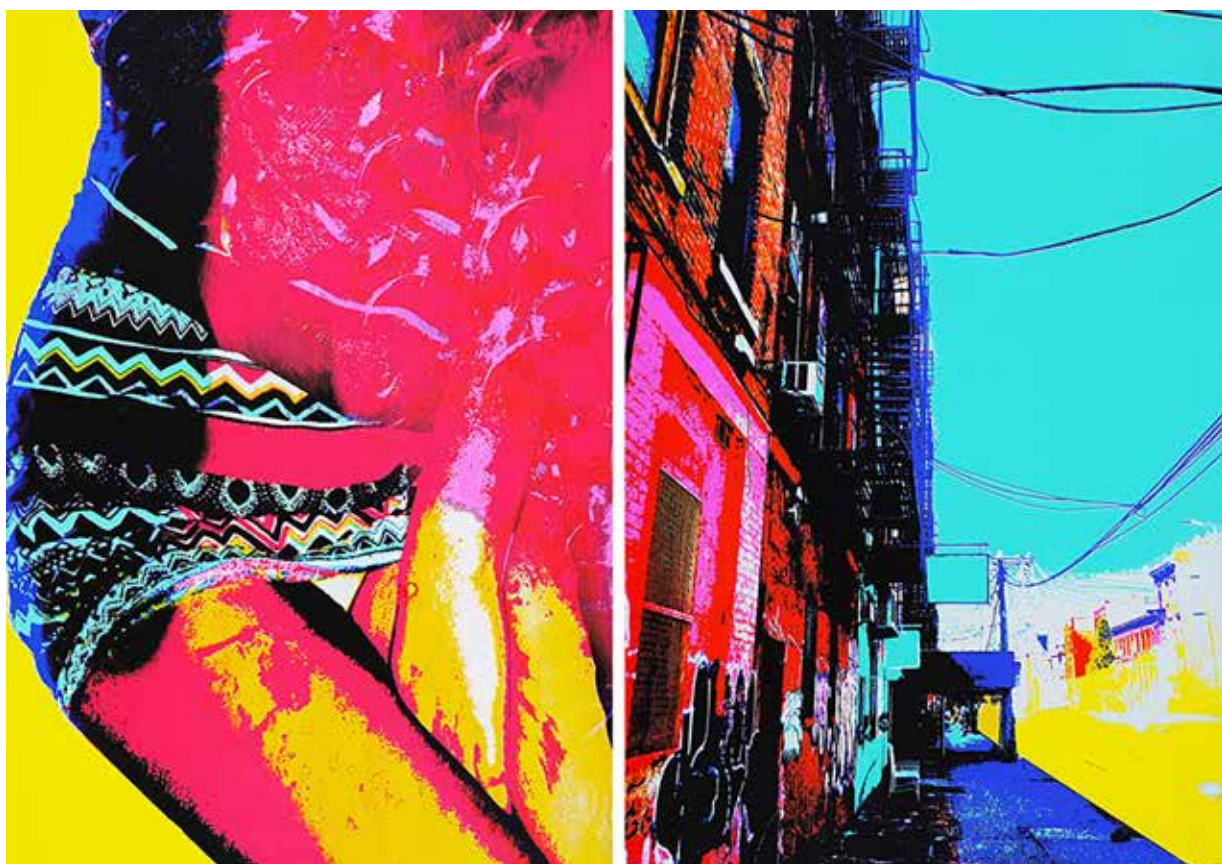
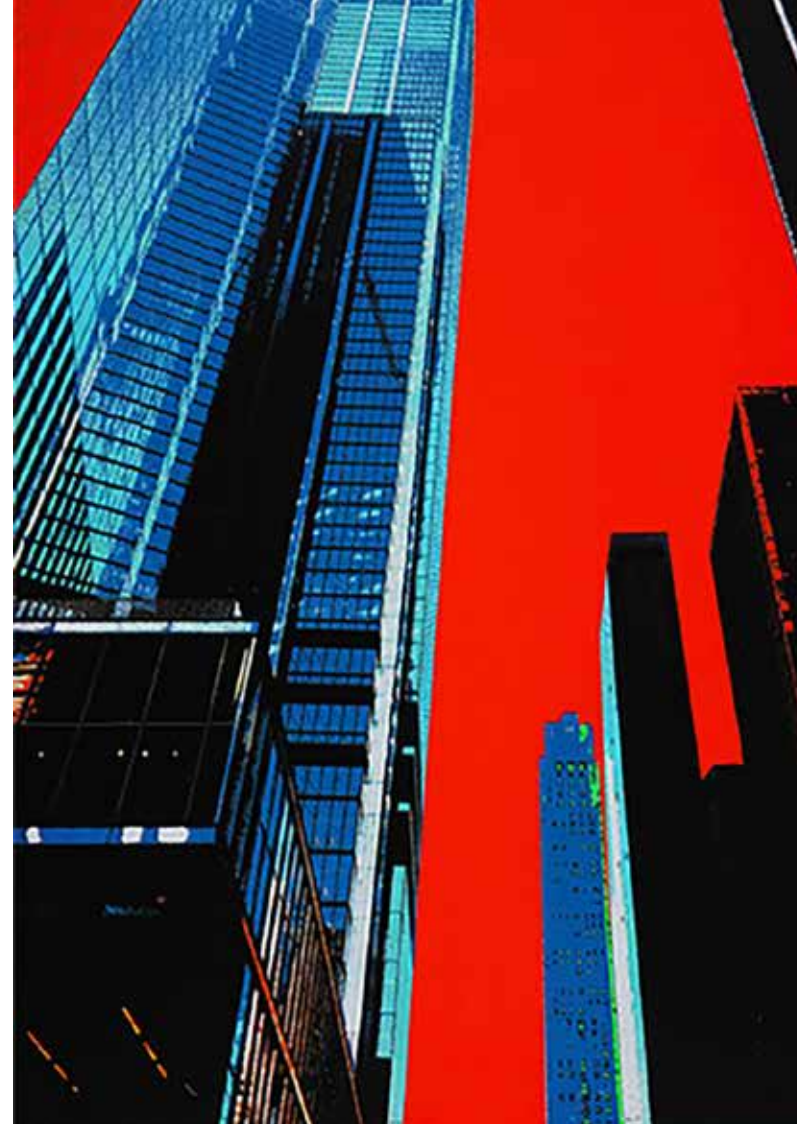
FLESH

promotor: dr hab. Agata Dworzak-Subocz, prof. UMK

technika: serigrafia

wymiary: 100x140 cm, 100x210 cm

Na cykl 22 grafik składają się kompozycje zbudowane z fotograficznych kadrów architektury i jej detalu oraz ludzkich sylwetek. Grafiki buduje tło płaskich apli o intensywnym kolorze i zgrafizowane fotografie postaci, w kontraście do architektonicznych podziałów miejskiej tkanki. Wszystkie grafiki utrzymane są w ostrych, sygnałowych barwach, z użyciem farby fluo. Podstawą do powstania każdej pracy była fotografia, którą artystka przetworzyła poprzez zastąpienie tradycyjnych czterech kolorów CMYK, od 4 do 8 kolorów z innej palety barwnej.

specjalność: Grafika warsztatowa

ROKSANA ŻELAZKIEWICZ

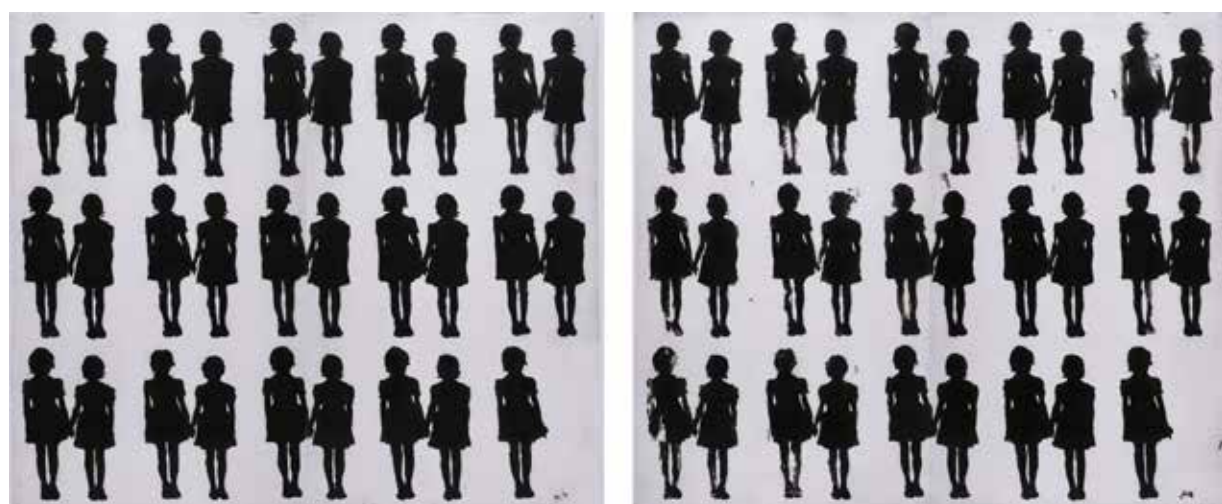
Ja zapamiętałam to inaczej

promotor: dr hab. Marek Zajko, prof. UMK

technika: wklęsłodruk

wymiary: 22 prace w formie 5 wieloelementowych plansz: 200x280 cm, 100x280 cm, 200x140 cm, 100x240 cm, 100x280 cm

Inspiracją do stworzenia pracy dyplomowej były stare rodzinne zdjęcia. „Ja zapamiętałam to inaczej” jest próbą autorefleksji nad naszym dziedzictwem, zmuszającą do zastanowienia się nad tym, co po nas zostanie, jak zapamiętają nas inni. Cykl graficzny składa się z pięciu czarno-białych plansz, złożonych z kilku grafik odpowiadających jednej cytowanej fotografii. Każdy zestaw nawiązuje do zdjęcia, które było bazą do stworzenia grafiki i jej kolejnych wariantów. W poszczególnych pracach przedstawiono postacie wyrwane z kadrów starych fotografii, zredukowane i wyodrębnione z większej całości.

specjalność: Malarstwo sztalugowe

KATARZYNA DRÓŹDŹ

Formacje lodowe

promotor: prof. dr hab. Piotr Klugowski

technika: technika mieszana

wymiary: 175x175 cm, 160x160 cm, 150x150 cm

Prace namalowane są w oparciu o abstrakcyjne i naturalne wzory, z użyciem własnego języka wizualnego. Artystka poddała się swobodnej ekspresji poprzez stosowanie barwnych plam oraz linii wykonanych przy pomocy farb olejnych, pastelów i odcisku folii. Dynamiczne kompozycje oparte na przewadze skosów symbolizują gwałtowne zmiany i przeobrażenia lodu – nieustanne zmiany stanu skupienia wody, niepokój wobec kruchości lodu, nieuchronny jego rozpad, topnienie. Podczas pracy twórczej autorce towarzyszyła refleksja na temat zmieniającego się klimatu oraz topniejących na naszych oczach lodowców.

specjalność: Malarstwo sztalugowe

ALICJA MAZURCZYK

Karambol

promotor: dr hab. Anna Wysocka, prof. UMK

technika: akryl na płótnie

wymiary: 160x200 cm, 160x220 cm

Praca bazuje na emocjach wewnętrznych, które są nierozdzielne ze światem zewnętrznym, co stanowi swoiste „zderzenie”. Z powodu nawarstwienia zderzeń i ukazywania tych starć, każdy obraz cyklu został podzielony na dwie części. Napięcia wyrażają środki plastyczne, takie jak kontrasty kolorystyczne, impastowe nakładanie farb, dynamiczne zestawianie kształtów, form oraz plam. Monumentalne formaty oraz malarstwo gestu pozwalają na ekspresję oraz pełne wyrażenie emocji.

specjalność: Malarstwo sztalugowe

ANNA NOWAK

Element natury

promotor: prof. dr hab. Ireneusz Kopacz

technika: olej na płótnie

wymiary: 100x100 cm

Tematem cyklu jest studium roślin, obserwacji z natury. Artystka przedstawia subiektywnie wybrane fragmenty kompozycji powstałej z użyciem odłamków lustra. Powstały ogląd zawiera więcej niż jedną perspektywę – przedstawiana jest cała roślina i jej fragmenty, co daje możliwość bardziej wnikliwej analizy plastycznej poszczególnych elementów. Części realistyczne delikatnie kontrastują z bardziej szkicowym opracowaniem motywu. Prace wykonano na różnych rodzajach podobrazia – lnianym, bawełnianym, o różnej grubości splotu.

specjalność: Malarstwo sztalugowe

NAGRODA PUBLICZNOŚCI CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ „ZNAKI CZASU” W TORUNIU

AGATA WIŚNIEWSKA

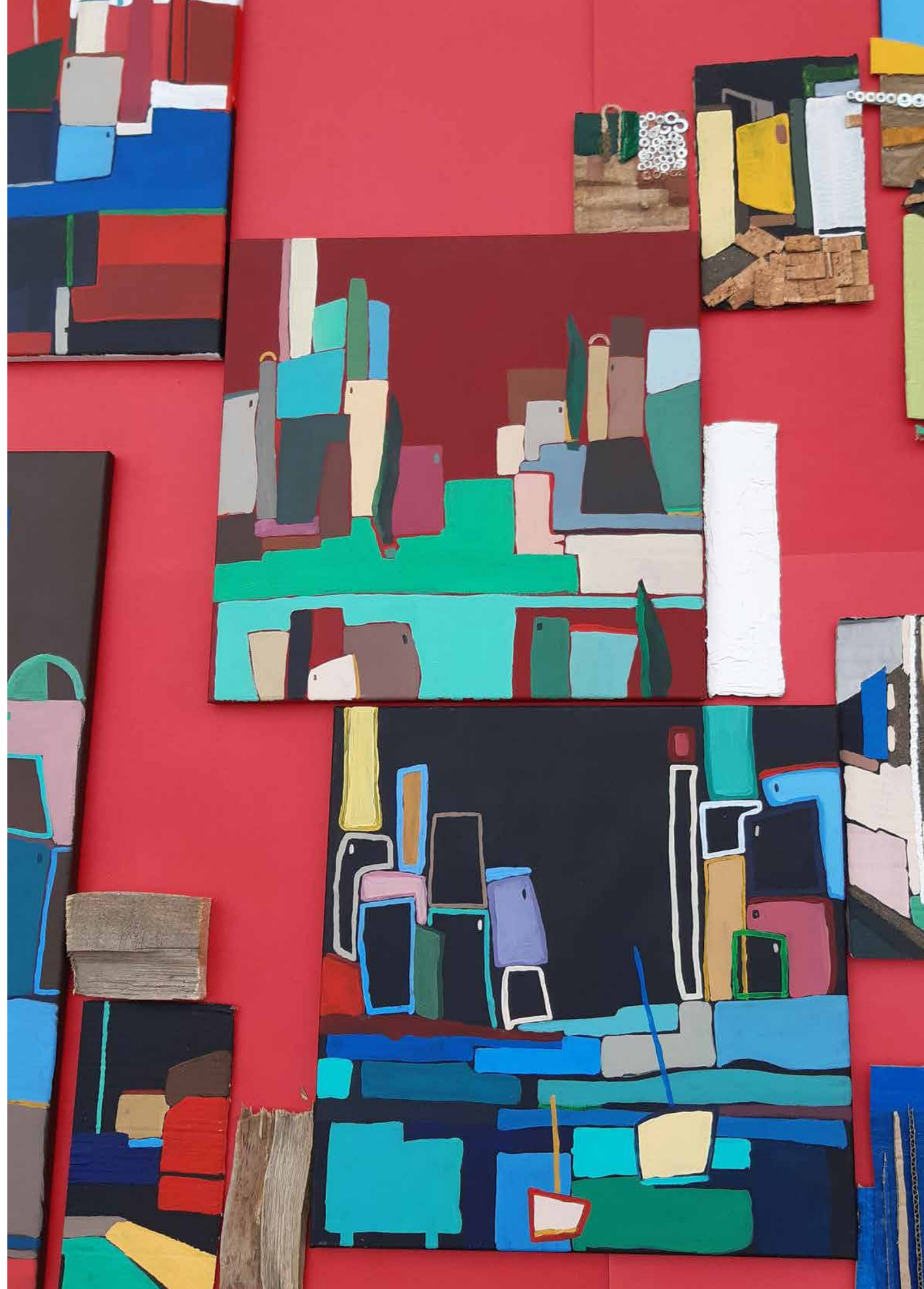
Synapsa

promotor: dr hab. Anna Wysocka, prof. UMK

technika: kolaż, akryl, technika mieszana

wymiary: 1000x160 cm

Kolaże wykonane na kartonie, ceramiczne i drewniane elementy oraz obrazy na płótnie zostały połączone w jeden, monumentalny kolaż/asamblaż – pasaż. Kluczowym elementem pracy są kolory, odzwierciedlające bogactwo natury i architektury południa Francji. Prace malarskie są jednocześnie interpretacją autorskich fotografii tam wykonanych, poddanych plastycznej syntezie. Język geometrii, nasycenie barw i ich kontrastowe zestawienia budują malarskie całości, pozostawiając odbiorcy szerokie pole interpretacyjne.

specjalność: Malarstwo w architekturze

SYLWIA WYSZYŃSKA

Zielony azyl

promotor: dr hab. Iwona Szpak-Pawłowska, prof. UMK

technika: malarstwo akrylowe na powierzchni ścian i sufitu

wymiary: 88m²

„Zielony azyl” to dyplom z malarstwa ściennego, powstały na korytarzu w IX Liceum Ogólnokształcącym w Toruniu. Składa się z malarstwa ściennego na dwóch ścianach i suficie wnęki, projektu siedziska z europalet oraz aranżacji florystycznej. Malarstwo ścienne przedstawia zestaw roślin imitujących obszar leśny. Kompozycja została stworzona na podstawie analizy układów roślinnych oraz ich twórczej interpretacji. Mural w połączeniu ze stworzonymi siedziskami i zaaranżowanymi żywymi roślinami tworzy spójną optycznie przestrzeń wypoczynkową w szkole, stając się w niej zielonym azylem.

specjalność: Rysunek mediów

JUSTYNA BROZDOWSKA

Droga do spełnienia

promotor: dr Katarzyna Łyszkowska

technika: obiekty świetlne, ilustracje wektorowe

wymiary: 50x50x11,5 cm

„Droga do spełnienia” to historia powstała na kanwie bajki Aleksandra Puszkina, która w Polsce ukazała się pod tytułem „O rybaku i jego żonie”. Zachcianki żony rybaka zostały uwspółcześnione, stając się pragnieniami o sławie wyznaczanej ilości lajków w aplikacjach internetowych. Jest to autorska opowieść o odwadze do spełniania własnych pragnień oraz o wsparciu i wyrozumiałości bliskich. Praca jest wielopłaszczyznowa pod względem formalnym i treściowym. W harmonijny sposób łączy nowatorskie opracowanie ilustracji oraz twórcze podejście do samej fabuły.

specjalność: Rysunek mediów

NATALIA CIESZYŃSKA

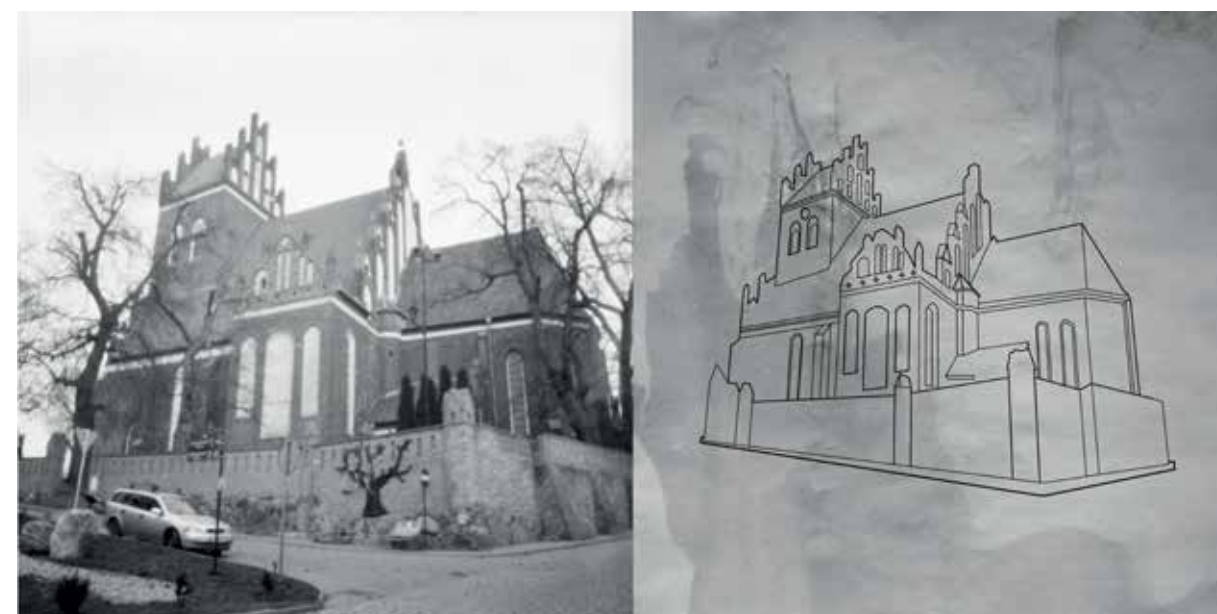
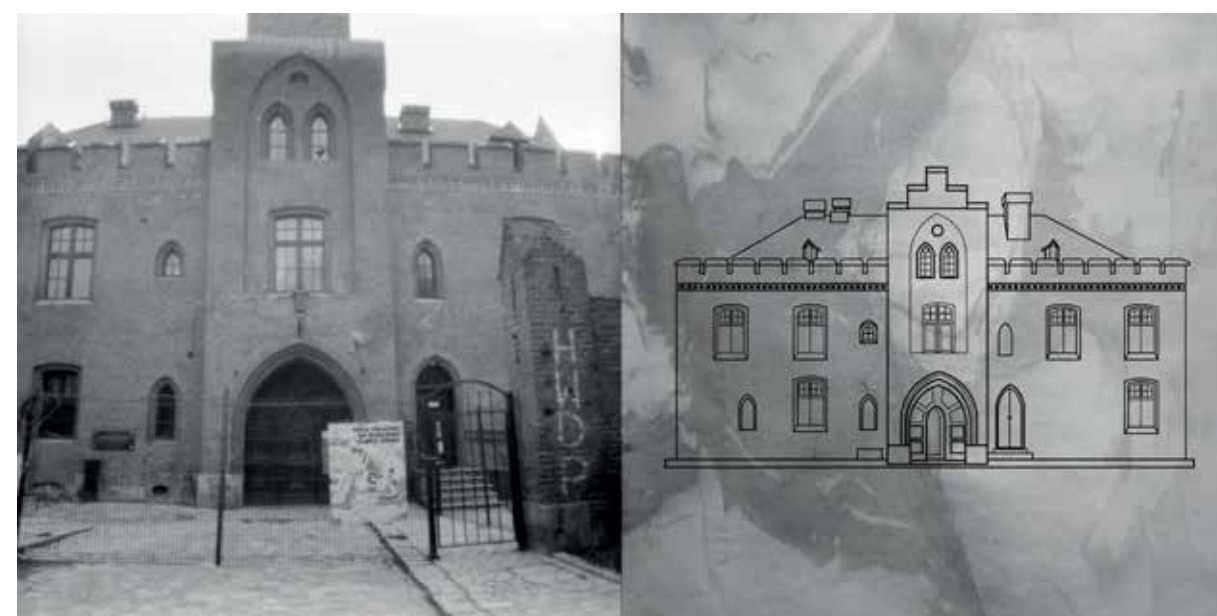
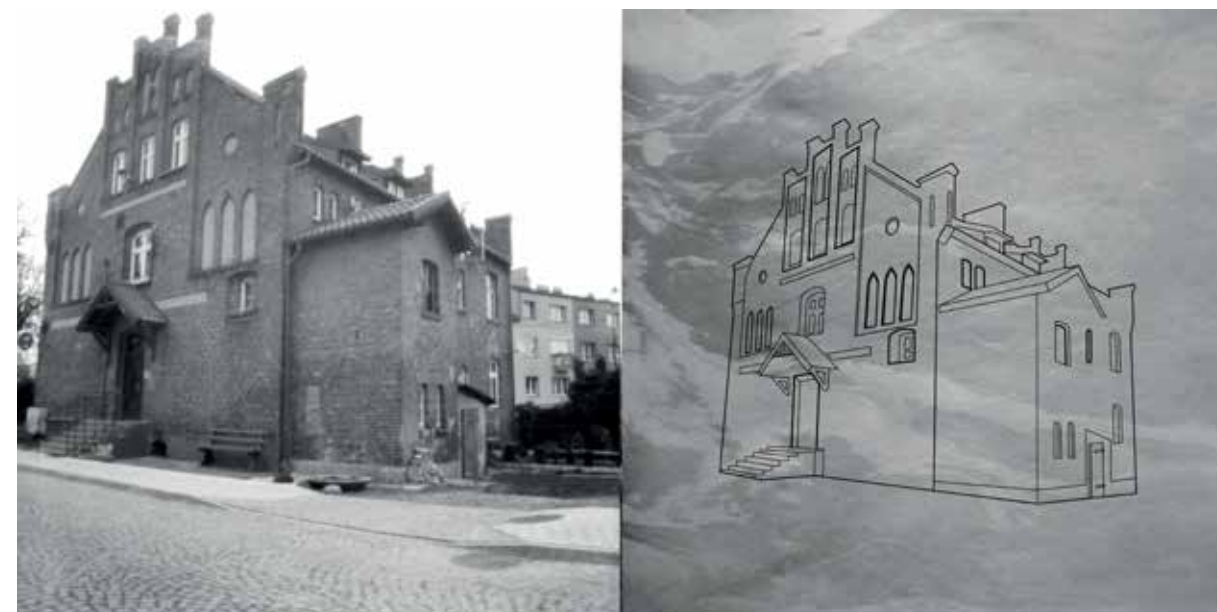
Gniew moje miejsce. Przekształcenia fotografii

promotor: dr hab. Witold Pochylski, prof. UMK

technika: fotografia otworkowa, ilustracja wektorowa, katalog

wymiary: 16 kwadratów 50x50 cm, gazety 50x70 cm, 12 negatywów 6x6 cm

Praca dyplomowa powstała z zainteresowania miastem rodzinnym autorki – Gniewem. Artystka wykonała cykl fotografii otworkowych, które następnie przekształciła na ilustrację wektorową, wykonując za pomocą tuszu kreślarskiego nowe tła. Rozwodniony tuszem rysunek, obok walorów artystycznych, nawiązuje do emocji – tworzy napięcie lub uspokaja całość obrazu. Cykl fotografii i ilustracji uzupełnia katalog zawierający opis wybranych w pracy zabytków, przybliżający historię miasteczka i zachęcający do jego odwiedzin.

specjalność: Multimedia i fotografia

MONIKA DIAKOWSKA

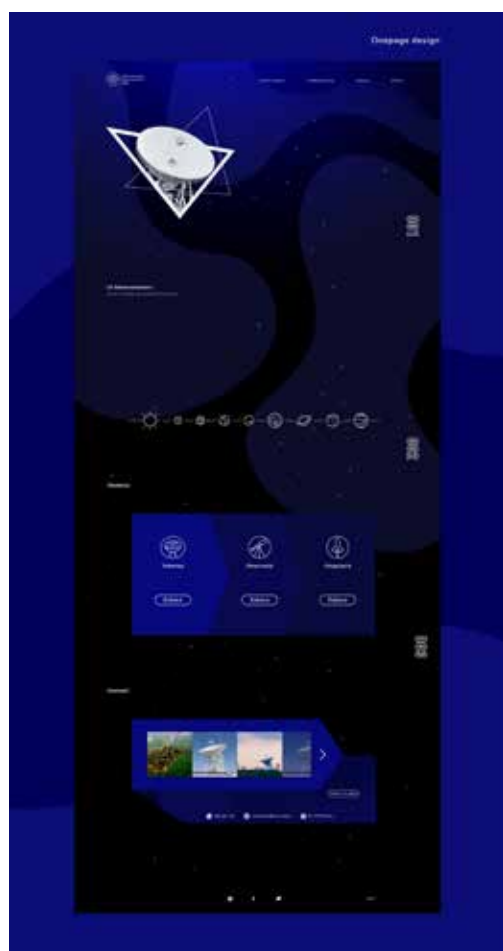
Projekt strony internetowej dla Obserwatorium Astronomicznego UMK

promotor: prof. dr hab. Krzysztof Białowicz

technika: grafika cyfrowa

wymiary: strona internetowa w systemie one page

Celem dyplomu było zaprojektowanie szablonu strony internetowej dla Obserwatorium Astronomicznego UMK. Dzięki wykorzystaniu możliwości programu Adobe xD została stworzona graficzna wizualizacja planszy i animacje poszczególnych elementów projektu. Praca odznacza się spójną i oszczędną kolorystyką oraz precyzyjną strukturą graficzną, ułatwiającą nawigację po poszczególnych obszarach strony. Aby zachować spójność koncepcji wizualnej, zaprojektowane zostało również logo Obserwatorium wraz z jego księgą znaku, prezentowane na oddzielnym nośniku.

IKONY

KOLORY/FONTY

Nunito regular
Nunito semibold
Nunito bold

Oswald bold

ANIMACJE STRONY/UX

specjalność: Rysunek mediów

MAGDALENA DIEC

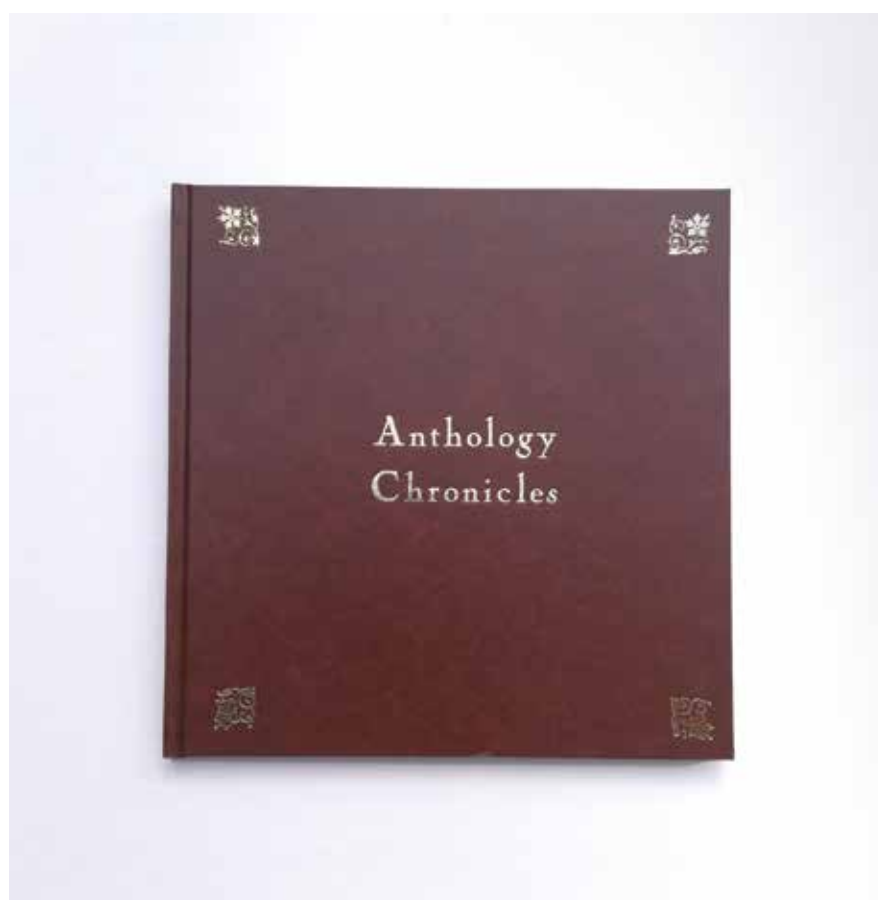
Anthology chronicles

promotor: dr Katarzyna Łyszkowska

technika: kronika autorska

wymiary: 30x30 cm, 72 strony

Kronika prezentuje encyklopedyczną wiedzę na temat wykreowanego przez autorkę świata Arual. Zawiera mapę i prolog przedstawiający metaforycznie losy „bogów”, tworzące analityczne i syntetyczne opracowane społeczno-ekonomicznej geografii tego świata. Do ich prezentacji artystka wykorzystała płynnie przenikające się struktury kwiatów chabru, wiśni i maku, przybierających formę ozdobnych patternów. Ten zabieg plastyczny autorka wykorzystała również w animacji.

specjalność: Multimedia i fotografia

MAGDA GÓRSKA

Pomnik Pracownika Biurowego

promotor: prof. dr hab. Marian Stępak

technika: performans, instalacja

Praca nawiązuje do wielowiekowej tradycji upamiętniania osób bądź wydarzeń ważnych dla społeczeństwa, poprzez tworzenie monumentalnych realizacji rzeźbiarskich lub rzeźbiarsko-architektonicznych. Podstawowym założeniem realizacji było zwrócenie uwagi na dalece rozwiniętą dziś profesję pracowników biurowych, w znacznym stopniu zdehumanizowanych w ramach narzuconego systemu pracy. Idea statyki performansu na polu kukurydzy oparta została na trzech gestach wykonywanych w długim odstępie czasowym – staniu na baczność, leżeniu „na baczność” oraz na jak najdłuższym utrzymaniu rąk w powietrzu.

specjalność: Rysunek mediów

KLAUDIA KAPUŚCIŃSKA

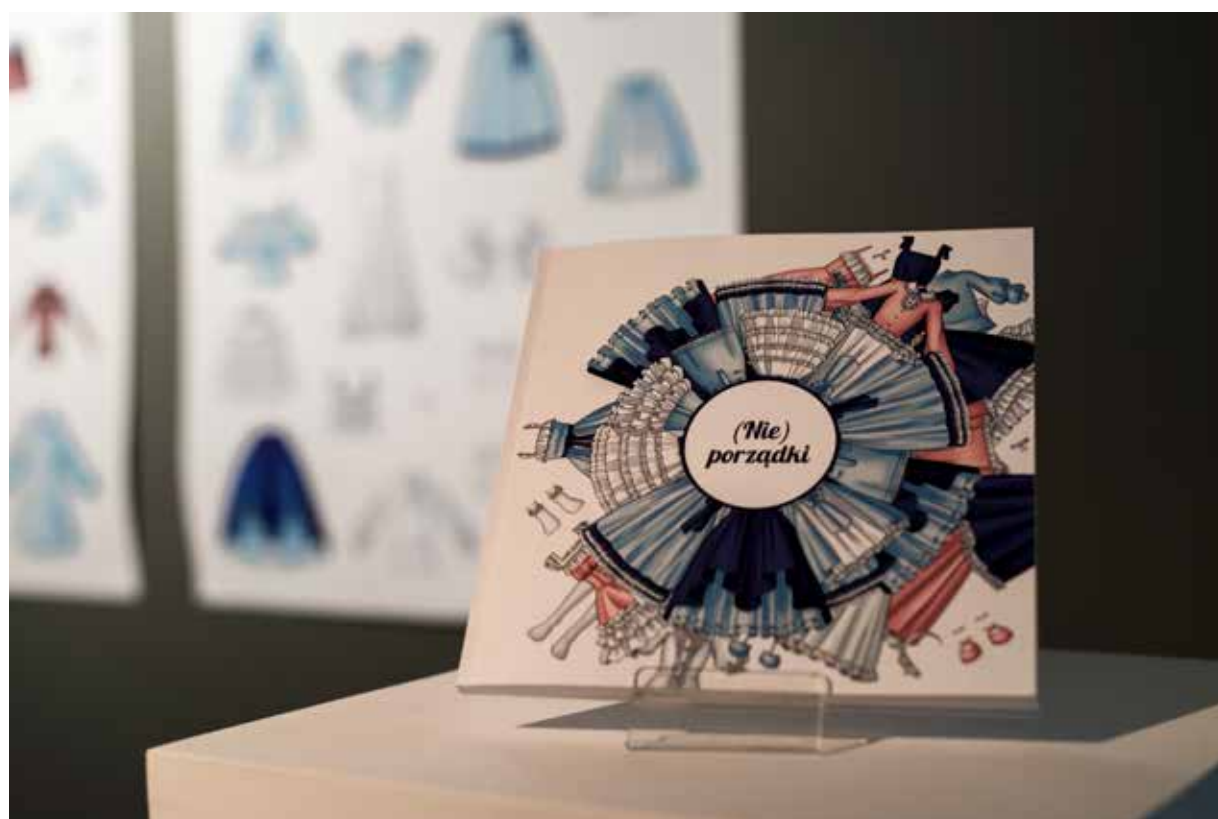
(Nie) porządki

promotor: dr hab. Aleksandra Sojak-Borodo, prof. UMK

technika: książka, plansze, rysunek cyfrowy

wymiary: 20x20 cm, 84 strony, 4 plansze 70x70 cm

„(Nie) porządki” tworzą elementy należące do czterech zbiorów ubrań. Książka stanowi rodzaj gry, zawierającej polecenia o różnym stopniu trudności. Jej tytuł odnosi się zarówno do wieloelementowych kompozycji składających się z porzrzuconych ubrań, jak i do samej zabawy. Podążając przez kolejne strony uzyskuje się efekt przeciwny porządkowaniu. Wraz z wykonywaniem kolejnych zadań, bałagan zamiast maleć – rośnie. Inspiracją powstania pracy były papierowe lalki, którymi bawiły się niegdyś dziewczynki.

specjalność: Multimedia i fotografia

NATALIA KASPROWICZ

Imieniny

promotor: dr hab. Anna Kola, prof. UMK

technika: fotografia, druk cyfrowy

wymiary: 21x26,5 cm (książka), 1920x1080 px (wideo)

„Imieniny” to opowieść o historii i życiu rodziny dyplomantki, z której dowiadujemy się jak ważna jest w niej tradycja kulinarna. Główny element ilustracyjny stanowią fotografie potraw, nakrytego stołu, również te z albumu rodzinnego, oraz zeskanowane oryginalne przepisy kulinarne. Motywem przewodnim pracy jest stół umieszczany w otoczeniu powiązanym z pasjami rodziców, symbolizujący trzy odmienne, ale współistniejące ze sobą światy – pasję mamy (ogród), pasję taty (las) i ich wspólną pasję – sad. Książce towarzyszy projekcja wideo z ujęciem stołu w rodzinnym sadzie.

specjalność: Multimedia i fotografia

MEDAL JANUSZA BOGUCKIEGO

BEATA KOZŁOWSKA

Dekalog

promotor: prof. dr hab. Krzysztof Białowicz

technika: grafika cyfrowa, fotografia

wymiary: 1080x1920 px (wideo), plansze z dokumentacją 100x70cm

Dyplom składa się z dziesięciu alternatywnych sekwencji tytułowych (czołówek) do serii telewizyjnej „Dekalog” (reż. Krzysztof Kieślowski, 1988). W projekcie zostały wykorzystane manualne techniki typograficzne i animacyjne. Analizując cykl Kieślowskiego, artystka zwróciła uwagę na styl reżyserski i bogatą symbolikę filmów ukrytą w rekwizytach, scenografii i oświetleniu. Zastosowane materiały nawiązują do wybranych elementów poszczególnych odcinków „Dekalogu”. Szczególną inspiracją do stworzenia całego zestawu była twórczość amerykańskiego projektanta i filmowca Saula Bassa.

specjalność: Multimedia i fotografia

PATRYCJA PARZYCH

Wszystkie tatuaże, których...

promotor: dr hab. Anna Kola, prof. UMK

technika: haft, film FHD

wymiary: ok. 135x68x3 cm (tkanina), 9:37 min. (video)

Na dyplom składa się tiulowy, imitujący skórę kostium, pokryty szesnastoma wyszytymi ręcznie autorskimi projektami tatuaży inspirowanymi motywami zaczerpniętymi z literatury, filmu, sztuk plastycznych i szeroko rozumianej kultury, oraz dwukanałowe wideo zestawiające proces „preparowania sztucznej skóry” z pracą tatuatora. W pracy analizowane jest znaczenie ozdabiania ciała dla procesu samoakceptacji oraz komunikacji pomiędzy ukrytym „ja” a światem zewnętrznym, prowadzące do wskazania obszaru, w którym element „ja” jest zarówno twórcą, jak i dziełem.

specjalność: Multimedia i fotografia

ROKSANA SADOWSKA

BUDOGEEK

promotor: dr Tomasz Wlaźlak

technika: gra mobilna

„BUDOGEEK” to aplikacja mobilna o charakterze edukacyjno-rozrywkowym. Skierowana jest zarówno do osób już trenujących sztukę samoobrony – karate, jak i tych chcących się z nią zapoznać. Nazwa „BUDOGEEK” powstała z połączenia dwóch słów: Budo i Geek. Budo (jap. Bu – walka, do – droga) to nazwa japońskich sztuk walk oraz kodeksu samurajów. Geek określa człowieka dążącego do pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności w jakiejś dziedzinie bardziej niż na poziomie uprawiania zwykłego hobby.

specjalność: Rysunek mediów

STEFANIA STUDZIŃSKA

Na odsiecz oceanom

promotor: dr hab. Aleksandra Sojak-Borodo, prof. UMK

technika: obiekty, instalacja, fotografia

wymiary fotografii: 6 sztuk 40x60 cm, 4 sztuki 60x90 cm

Głównym elementem dyplomu są suknie prezentujące pięć typów sylwetek kobiecych: klepsydre, gruszkę, różkę, cegłę i jabłko. Każda z nich została uszyta w dwóch wersjach – podstawowej, odszytej w tradycyjny sposób z satyny bawełnianej i tiulu oraz w wersji stanowiącej wariację na temat danego typu sylwetki, z wykorzystaniem techniki upcyclingu, czyli przetwarzania wtórnego surowców. Użyte w drugiej wersji materiały to głównie tworzywa sztuczne: folia bąbelkowa, worki foliowe, siatki rybackie, stretch, butelki. Ideą pracy jest zwrócenie uwagi na globalny problem nadmiernej konsumpcji i etyki w modzie.

specjalność: Multimedia i fotografia

MARLENA WASZAK

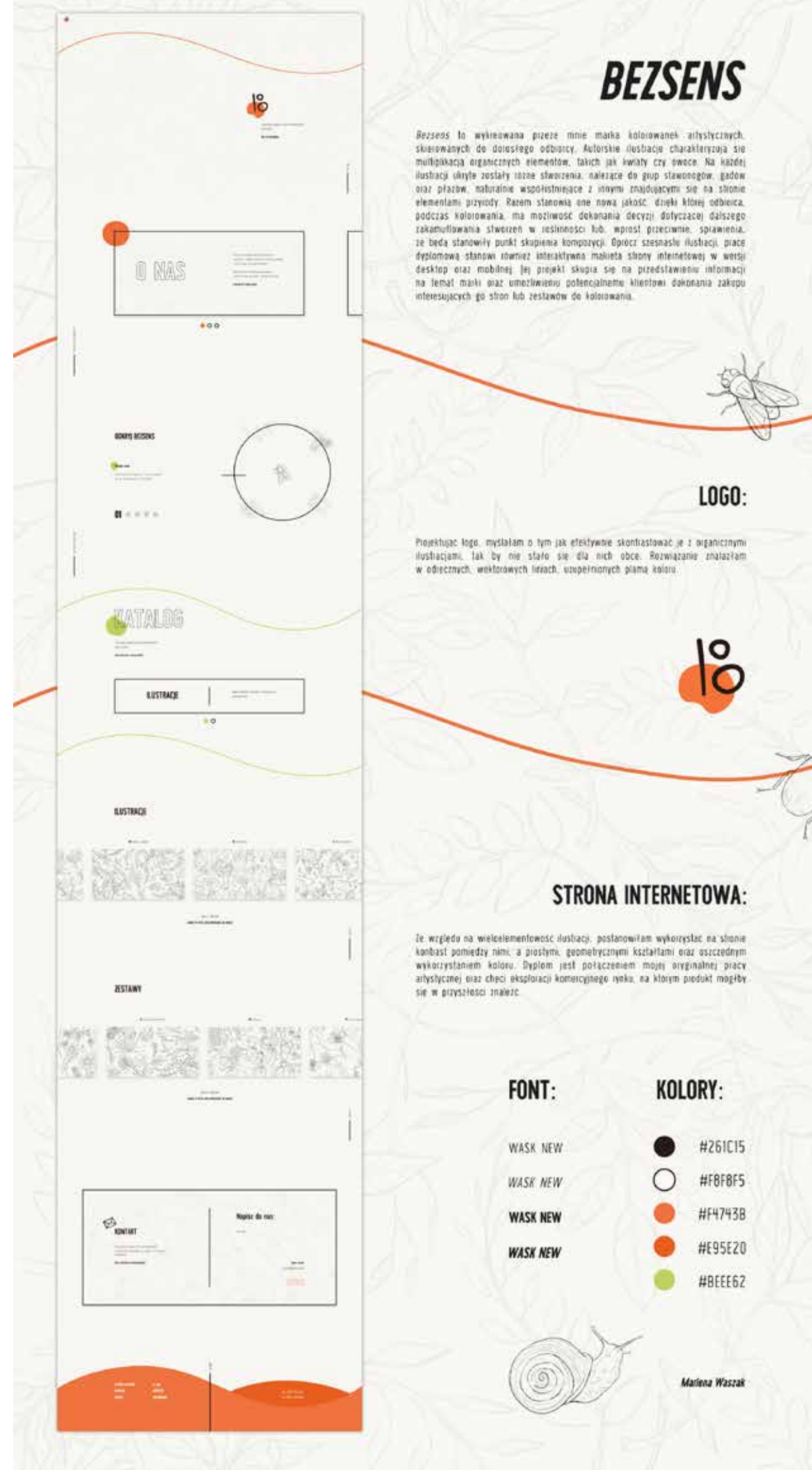
„Bezsens” – projekt ilustracji oraz strony internetowej dla autorskiej koncepcji związanej z tworzeniem marki opartej na kartach do kolorowania

promotor: prof. dr hab. Krzysztof Białowicz

technika: grafika cyfrowa

wymiary: strona internetowa w systemie one page, wydruki na papierze 30x16 cm

„Bezsens” to wykreowana marka kolorowanek artystycznych skierowanych do dorosłego odbiorcy. Autorskie ilustracje charakteryzują się multiplikacją organicznych elementów – na każdej z nich ukryte zostały stworzenia należące do grup stawonogów, gadów oraz płazów, naturalnie współistniejące z innymi elementami przyrody. Pracę dyplomową stanowi również interaktywna makieta strony internetowej zawierającej informacje na temat marki oraz umożliwiającej potencjalnemu klientowi dokonanie zakupu interesujących go kart lub zestawów do kolorowania.

specjalność: konserwacja i restauracja papieru i skóry

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

MACIEJ BANASIAK

praca konserwatorsko-artystyczna: „Zespół 9 map Torunia z okresu 1891-1948, z Książnicy Kopernikańskiej w Toruniu, nr inw.: Kart. 1002, Kart. 1003, Kart. 1010, Kart. 1011, Kart. 1012, Kart. 1360, Kart. 1361, Kart. 1362, Kart. 2265”

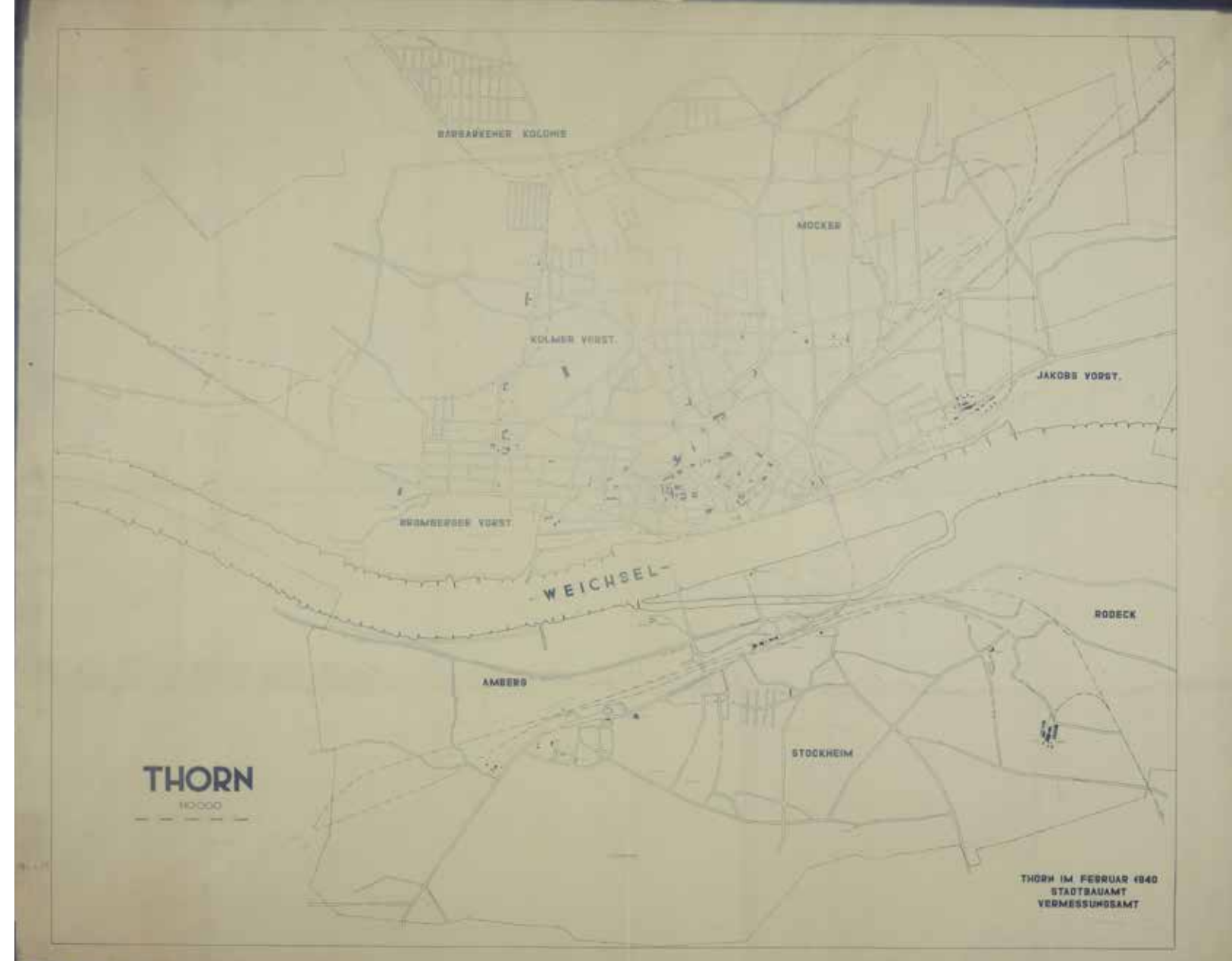
promotor: dr Jolanta Czuczko

Pracom konserwatorsko-restauratorskim poddano 9 map przedstawiających Toruń z okresu 1891-1948, pochodzących ze zbiorów Książnicy Kopernikańskiej. Reprezentują one zróżnicowane techniki ówczesnie stosowanego druku, to jest: litografię, chromolitografię, cyjanotypię. Nie mniej istotne są papierowe podłoża, których maszynowa produkcja jest typowa dla przełomu wieków. O wyjątkowych losach poszczególnych egzemplarzy planów kartograficznych świadczą obecne na nich nawarstwienia historyczne, jak chociażby doraźne naprawy taśmą samoprzylepną czy pokrycie całej powierzchni werniksem. Z tego względu, jednym z wyzwań podjętych w trakcie prac konserwatorsko-restauratorskich, było opracowanie odpowiednich zabiegów dostosowanych do specyfiki każdej mapy, w tym różnorodności stosowanych materiałów oraz rodzaju i stopnia zniszczeń.

praca teoretyczno-badawcza: *Okucia zabytkowych kodeksów – historia, systematyka, terminologia, zagadnienia konserwatorskie*

promotor: dr hab. Małgorzata Pronobis-Gajdzis, prof. UMK

Tematem pracy są okucia zabytkowych kodeksów, czyli elementy zabezpieczające przed niszczeniem (zamykające) lub pełniące funkcje dekoracyjne, takie jak: okucia centralne, okucia narożnikowe, guzy, listwy, tabliczki tytułowe, łańcuchy i ich elementy, stópki, zawiasy, zapięcia oraz zamknięcia. W pracy zawarto systematykę okuć, terminologię i historię ich stosowania. Stworzono także słownik okuć zabytkowych kodeksów zawierający pojęcia w językach: niemieckim, angielskim, francuskim i włoskim. Opracowanie zawiera również opis autorskiej metody podejścia do rekonstrukcji okuć zabytkowych kodeksów, określającej uwarunkowania i metodykę procesu decyzyjnego, to jest „klucz pytań warunkujący rekonstrukcję”. Dodatkowo w pracy przedstawiono możliwość zaadaptowania najnowszych osiągnięć technologicznych na potrzeby rekonstruowania brakujących okuć.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

NINA ELEONORA DRAB

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja obrazu sztalugowego Chrystus uwięziony*

promotor: dr hab. Sławomir A. Kamiński, prof. UMK

Zasadniczym celem prac konserwatorsko-restauratorskich było zahamowanie postępujących zniszczeń i destrukcji unikatowego pod względem ikonograficznym dzieła Chrystusa uwięzionego, oraz ustabilizowanie jego stanu. Cały obraz wraz z ramą był bardzo mocno zniszczony i zabrudzony, co utrudniało odbiór i czytelność przedstawienia. Posiadał również liczne ingerencje wtórne, które wymuszały podjęcie dojrzałych i odważnych decyzji konserwatorskich. Proces oczyszczania wymagał dużego nakładu czasu, przy jednoczesnej konieczności wypracowania najefektywniejszych, nieniszczących metod. Dzięki podjętym działaniom zatrzymano postępującą degradację obrazu oraz jego drewnianej ramy, przywrócono ich integralność, a także odzyskano pierwotną formę i tonację kolorystyczną, odbudowując oryginalne wartości artystyczne i estetyczne.

praca teoretyczno-badawcza: *Wybrane zaprawy według traktatu de Mayerne'a (1620-1646)*

promotor: prof. dr hab. Justyna Olszewska-Świetlik

Manuskrypt de Mayerne'a to obszerny traktat spisany w latach 1620-1646, uzupełniany przez autora o liczne poprawki i uwagi, będący zbiorem formuł malarsko-technicznych, w którym szczególne miejsce poświęcono zaprawom malarskim na podłoża płóciennie. Praca złożona jest z dwóch części: teoretycznej i badawczej. Zawiera przetłumaczone fragmenty dotyczące zapraw z traktatu „Pictoria, sculptoria et quae subalternarum atrium”. W części badawczej odtworzono wybrane zaprawy, a następnie poddano je analizie. Pozwoliło to na wytypowanie dobrych i złych gruntów – nadających się do stosowania w malarstwie, oraz tych niepolecanych.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

SOLONGO GANSUKH

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja rzeźby drewnianej polichromowanej Świętego Jerzego walczącego ze smokiem z II poł. XVII w. z kościoła parafialnego św. Marcina biskupa z Tours w Góralach*

promotor: dr hab. Jacek Stachera, prof. UMK

Dokumentacja przebiegu prac konserwatorskich i restauratorskich drewnianej rzeźby z II poł. XVII w. zawiera informacje o wszystkich czynnościach wykonanych w trakcie renowacji obiektu. Celem prac było przywrócenie przedstawieniu pierwotnego wyglądu. W ramach standardowych działań obiekt został poddany badaniom fizykochemicznym i konserwatorskim, przy pomocy których określono materiały pierwotne i wtórne obecne w podłożu i polichromii zabytku. Przeprowadzone analizy z zakresu historii sztuki pozwoliły ustalić, że rzeźba uważana za mało wartościowy wytwór lokalnego nurtu ludowego jest bardzo cennym obiektem, najprawdopodobniej wykonanym przez działający w Elblągu warsztat rzeźbiarski Johanna Söffrensa w latach 1694-1721. W wyniku żmudnych i czasochłonnych prac konserwatorskich i restauratorskich, polegających na usunięciu wielu warstw przemalowań i rekonstrukcji pierwotnej polichromii, obiekt odzyskał swoje walory estetyczne.

praca teoretyczno-badawcza: *Badania technologii i techniki malowideł Piekło, Niesienie krzyża oraz Zmartwychwstanie Pańskie z kościoła pw. Chrystusa Króla w Witnicy*

promotor: dr hab. Jarosław Rogóż, prof. UMK

Celem pracy było jak najbardziej wszechstronne zbadanie technologii i techniki wykonania malowideł ściennych Piekło, Niesienie krzyża oraz Zmartwychwstanie z kościoła pw. Chrystusa Króla w Witnicy. W części teoretycznej pracy omówiono historię kościoła, opisano badane malowidła oraz scharakteryzowano nieinwazyjne i spektroskopowe techniki badawcze wykorzystane do analiz obiektów. W części badawczej poszukiwano odpowiedzi na pytania, czy malowidła te wykonał ten sam artysta oraz czy oba wyobrażenia pochodzą z tego samego okresu. W celu uzyskania jak najszerszej wiedzy o badanych zabytkach i występujących w nich materiałach malarskich, przeprowadzono szeroki pakiet badań nieinwazyjnych, spektroskopowych oraz mikrochemicznych. Bardzo ważny element pracy stanowi podsumowanie wyników badań i wnioski końcowe.

specjalność: konserwacja i restauracja rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

JOANNA SIERADZKA

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja alabastrowej rzeźby z przedstawieniem Amora i Psyche z Muzeum Lubelskiego w Lublinie*

promotor: dr Aleksandra Gralińska-Grubecka

Przedmiotem prac konserwatorsko-restauratorskich była alabastrowa rzeźba przedstawiająca Amora i Psyche, należąca do zbiorów Muzeum Lubelskiego w Lublinie, wzorowana na pracy Antonia Canovy o tym samym tytule. Nieznane jest pochodzenie obiektu. Zabytek uległ zniszczeniom, najprawdopodobniej w wyniku bombardowania Lublina w 1939 r. Żadna z postaci nie posiadała nóg, brakowało obu rąk postaci kobiecej i jednej z rąk postaci męskiej, ponadto obiekt miał wiele innych drobniejszych ubytków. Struktura kamienia posiadała liczne przebarwienia. Prace konserwatorskie wiązały się z zatrzymaniem procesu degradacji i przywróceniem funkcji ekspozycyjnej rzeźby. Po oczyszczeniu i usunięciu przebarwień oraz wtórnych zapraw, wykonano iniekcję spękań. Ze względu na istniejące odniesienia (rzeźby Canovy w Luwrze i Ermitażu) zdecydowano się na wykonanie pełnej rekonstrukcji formy rzeźbiarskiej.

praca teoretyczno-badawcza: *Kintsugi. Dawne receptury i współczesne interpretacje*

promotor: dr Aleksandra Gralińska-Grubecka

W pracy przedstawiono zagadnienie tradycyjnej, japońskiej metody naprawy potłuczonej ceramiki – kintsugi, oraz jej interpretacji. Opisano istotę techniki, jej rodzaje, historię powstania, a także czynniki ją warunkujące, a wśród nich kulturę i położenie geograficzne Japonii. Przeanalizowano adaptacje techniki w sztuce współczesnej i pracowniach konserwatorskich. W celu prezentacji techniki i technologii dokonano analizy źródeł. Zaproponowano szereg metod imitujących, które następnie zbadano pod kątem spójności wizualnej z techniką kintsugi. Użyte kompozycje klejowe zbadano pod kątem przyczepności do porowatego czerpu ceramiki. Wytypowano cztery metody najbardziej spełniające oczekiwania. Wykonano naprawy siedmiu obiektów ceramicznych z użyciem oryginalnej metody japońskiej oraz z zastosowaniem imitacji.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

AGNIESZKA SZYMAŃSKA

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja fragmentu malowidła ściennego przedstawiającego epopeję Ramkerti – Chwała Ramy, pokrywającego ściany galerii otaczającej Srebrną Pagodę w kompleksie Pałacu Królewskiego w Phnom Penh w Kambodży*

promotor: dr Solida Lim

Przedmiotem prac konserwatorsko-restauratorskich był fragment malowidła ściennego przedstawiającego epopeję „Ramakerti – Chwała Ramy”, pokrywającego ściany galerii otaczającej Srebrną Pagodę w kompleksie Pałacu Królewskiego w Phnom Penh w Kambodży. Malowidło powstało w latach 1903-1904, pracami kierował Vichitre Chea. Podstawowym celem działań było zahamowanie postępujących procesów degradacyjnych. Jednak najistotniejszym zagadnieniem było wyeksponowanie walorów pierwotnej warstwy malarskiej oraz wydobywanie i podkreślenie jej oryginalnego piękna poprzez rekonstrukcję brakujących fragmentów i uporządkowanie całości kompozycji. Podstawą realizacji wyznaczonych założeń estetycznych były źródłowe materiały fotograficzne i dane obecne w zachowanych oryginalnych fragmentach malowidła. Rekonstrukcję wykonano z zachowaniem stylu, ornamentyki oraz intensywności kolorystyki oryginału.

praca teoretyczno-badawcza: *Badania nad możliwością zastosowania preparatu KSE 300 oraz Silex OH do strukturalnego wzmacniania tynków polichromowanych*

promotor: prof. dr hab. Robert Rogal

Praca zawiera porównanie właściwości oraz określenie przydatności do użycia w zabiegu strukturalnego wzmacniania malowideł ściennych preparatów krzemoorganicznych dostępnych w sprzedaży, tj. Silex OH firmy KEIM oraz KSE 300 firmy Remmers. Część teoretyczna charakteryzuje czynniki wpływające na zabieg konsolidacji oraz tetraetoksylan, będący głównym składnikiem badanych preparatów. W toku badań określono jaka jest nasiąkliwość wagowa, zawartość skondensowanego żelu w porach impregnowanego materiału, wytrzymałość na ściskanie, przepuszczalność pary wodnej, mrozoodporność, odporność na działanie soli, przestrzeń porowa, struktura i tekstura. Oznaczono alkaliczność wzmocnionych próbek, przeprowadzono analizę wpływu impregnacji oraz doboru metody aplikacji na rozmieszczenie preparatu w strukturze tynku. Przeprowadzone badania wskazały zalety i wady zastosowania tych preparatów.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

MARTA FRANKIEWICZ

praca konserwatorsko-artystyczna: *Rekonstrukcja dekoracji malarskiej w supraportach, warsztat Antoniego Smuglewicza i Roberta Stankiewicza. Salon Kominkowy w Pałacu w Dobrzycy ok. 1800 r.*

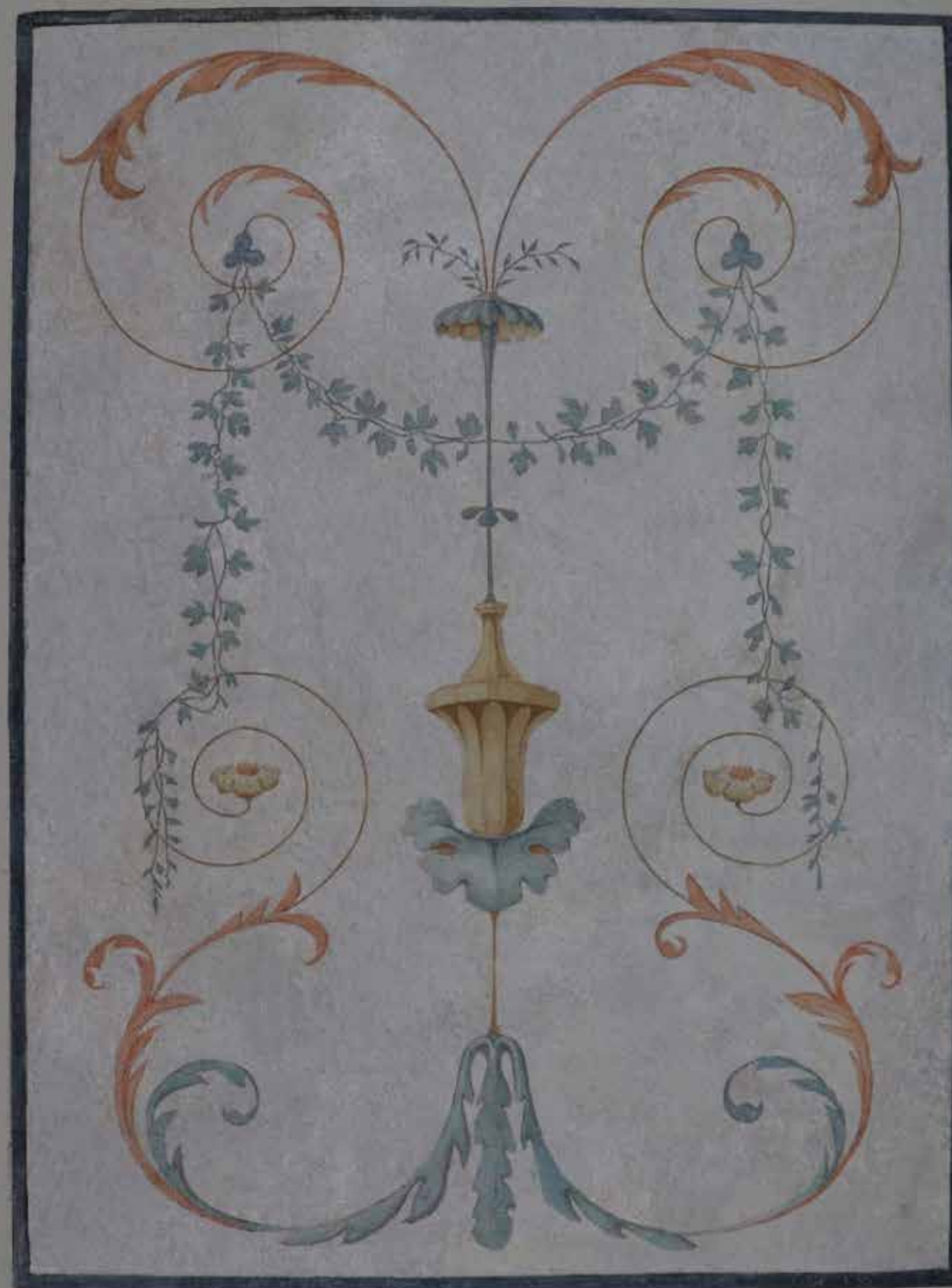
promotor: prof. dr hab. Robert Rogal

Przedmiotem pracy była rekonstrukcja trzech malowideł znajdujących się w supraportach. Ze względu na zły stan zachowania, podczas poprzednich prac konserwatorskich nie zdecydowano się na wykonanie dużych uzupełnień. W rezultacie szczątki polichromii w supraportach rażąco kontrastowały z pozostałymi ścianami, na których wykonano pełną rekonstrukcję zniszczonych dekoracji. Celem pracy dyplomowej było wykonanie rekonstrukcji utraconych partii kompozycji. Ich projekty wykonano na podstawie materiałów źródłowych oraz badań nieinwazyjnych. Podstawę prac restauratorskich stanowiły relikty oryginalnej warstwy malarskiej. Przed uzupełnieniem ubytków wykonano podstawowe zabiegi konserwatorskie. Rekonstrukcję malarską wykonano metodą punktowania drobną kropką. W wyniku przeprowadzonych prac, muzealne wnętrza uzyskało jednolity charakter stylistyczny i estetyczny.

praca teoretyczno-badawcza: *Technika gwaszowa w twórczości artysty malarza Piotra Klugowskiego*

promotor: prof. dr hab. Elżbieta Basiul

W pracy prześledzono w jakim stopniu ewoluowała droga twórcza prof. Piotra Klugowskiego, począwszy od wczesnego okresu dorastania, a na dojrzałej twórczości kończąc, doprowadzając artystę do mistrzostwa w posługiwaniu się techniką gwaszową. Skupiono się na szczegółowym opisie techniki malarskiej artysty w oparciu o analizę wizualną wybranych dzieł z różnych okresów twórczości. Artysta ten maluje wielowarstwowo i transparentnie. Cechą charakterystyczną obrazów Piotra Klugowskiego jest wysublimowana faktura powstała przy użyciu różnego rodzaju narzędzi, takich jak wałki malarskie, szpachelki, maskownice, grzebień, stemple. Wykonano także badania instrumentalne stosowanych materiałów – kartonu jednostronnie kredowanego oraz farb gwaszowych. Wyniki badań wskazują na szczególną ostrożność w przypadku przechowywania czy eksponowania prac.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

IWONA JABŁOŃSKA

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja obrazu na desce „Portret Theodora von Bethmann-Hollweg”, Franz von Lenbach, 1883 r., Archiwum Państwowe w Bydgoszczy i konserwacja i restauracja obrazu na desce „Portret Fredy von Bethmann-Hollweg”, autor nieznany, Archiwum Państwowe w Bydgoszczy*

promotor: prof. dr hab. Dariusz Markowski

Przedmiotem pracy była konserwacja i restauracja dwóch XIX-wiecznych obrazów na podłożu drewnianym. Celem podjętych zabiegów konserwatorsko-restauratorskich było głównie przywrócenie im funkcji ekspozycyjnej. Malowidła oczyszczono, usunięto lub ścieniono werniks, uzupełniono ubytki zaprawy, w drugim obrazie uprzednio podklejono odspojenia warstwy zaprawy i warstwy malarskiej. Zabiegi restauratorskie pozwoliły na wyeksponowanie wartości artystycznych, estetycznych, a także uczynienie wartości historycznych obrazów. W obu przypadkach istotny element pracy stanowiło sporządzenie dokumentacji, na którą składał się szczegółowy opis obiektów, m. in. zarys historyczny, stan zachowania i przyczyny zniszczeń oraz budowa technologiczna. Przebieg konserwacji i restauracji został udokumentowany w formie opisowej i fotograficznej.

specjalność: konserwacja i restauracja rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

KAROLINA KAWCZYŃSKA

praca konserwatorsko-artystyczna: Barokowa rzeźba z przedstawieniem Madonny Niepokalanej z Muzeum Archidiecezjalnego w Poznaniu

promotor: dr hab. Piotr Niemcewicz, prof. UMK

Przedmiotem pracy była terakotowa rzeźba przedstawiająca Madonę Niepokalaną z Muzeum Archidiecezjalnego w Poznaniu z XVIII wieku, pochodząca prawdopodobnie z Włoch. Rzeźba była w bardzo złym stanie, z licznymi ubytkami, pokryta wieloma warstwami zabrudzeń i wtórnych powłok. Zakresu zniszczeń dopełniły wcześniejsze prace, polegające na uzupełnieniu fragmentów nieodpowiednią zaprawą na bazie żywicy epoksydowej. Celem prac konserwatorsko-restauratorskich było oczyszczenie powierzchni terakoty, korekta źle umieszczonych główek putt oraz usunięcie wtórnych uzupełnień i zastąpienie ich odpowiednimi zaprawami naśladującymi oryginalny materiał. W miejscach mocno osłabionej terakoty wprowadzono dodatkowo zbrojenia z włókna węglowego oraz duraluminium. Ważnym elementem prac była rekonstrukcja cokołu umożliwiającą właściwą i bezpieczną dla rzeźby ekspozycję.

specjalność: konserwacja i restauracja rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

HANNA KURASZKIEWICZ

praca konserwatorsko-artystyczna: *XVII-wieczna alabastrowa rzeźba Św. Pawła z kościoła w Ryńsku*

promotor: dr Aleksandra Gralińska-Grubecka

Praca dotyczyła konserwacji i restauracji pełnoplastycznej alabastrowej rzeźby przedstawiającej Św. Pawła, stanowiącej dekorację figuralną barokowego ołtarza epitafijnego autorstwa gdańskiego warsztatu Georga Münch z kościoła parafialnego pw. Św. Wawrzyńca w Ryńsku. Celem prac było przywrócenie walorów estetycznych oraz funkcji kultowej zabytku, w tym oczyszczenie powierzchni, rekonstrukcja formy i zabezpieczenie kamienia oraz uzupełnień przed dalszym niszczeniem.

praca teoretyczno-badawcza: *Problematyka technologiczna i konserwatorska elewacji secesyjnej kamienicy przy ul. Łokietka 21 w Gorzowie Wielkopolskim*

promotor: dr hab. Piotr Niemcewicz, prof. UMK

Przedmiotem pracy była secesyjna elewacja kamienicy w Gorzowie Wielkopolskim, rozpatrywana pod kątem problemów technologicznych i konserwatorskich. Budynek został zaprojektowany przez miejscowego architekta Willy'ego Senckpiehla na początku XX wieku. Badania wystroju dekoracyjnego elewacji kamienicy polegały na wykonaniu szeregu odkrywek i przeprowadzeniu specjalistycznych analiz próbek zabytkowych materiałów. Wykorzystano badania petrograficzne, termograwimetrię (TG/DSC) i absorpcyjną spektroskopię w podczerwieni (FTIR) oraz pierwiastkową analizę przekrojów poprzecznych wykonaną przy użyciu elektronowego mikroskopu skaningowego z analizatorem EDS (SEM EDS). Uzyskane wyniki badań pozwoliły ustalić technologię wystroju dekoracyjnego elewacji i określiły problematykę konserwatorską.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

WERONIKA MACHOWICZ-MUSIAŁ

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja rzeźby Anioła Chrzcielnego z Jerutek*

promotor: dr Joanna Arszyńska

W ramach pracy dyplomowej przeprowadzono pełną konserwację i restaurację rzeźby Anioła Chrzcielnego z Jerutek, autorstwa Joachima Kapitzkiego z Wielbarka z 1737 r. Rzeźba reprezentuje grupę przedstawień aniołów chrzcielnych charakterystyczną dla kościołów ewangelickich na obszarze dawnych Prus. Głównym problemem konserwatorskim było powstrzymanie procesów destrukcji, wzmocnienie struktury technicznej oraz wyeksponowanie wartości estetycznej i artystycznej. Zły stan oraz znaczne rozmiary rzeźby wymagały przeprowadzenia pełnej konserwacji obiektu. Podjęto decyzję o częściowym usunięciu nieestetycznych prze-malowań oraz wykonaniu kreacji konserwatorskiej z różnych zachowanych chronologicznych warstw malarskich. Rzeźbie przywrócono wartość estetyczną, a dzięki licznym zabiegom technologicznym będzie ona mogła powrócić do swojej pierwotnej funkcji.

praca teoretyczno-badawcza: *Możliwości wykorzystania profili z kompozytów wzmacnianych włóknem szklanym w procesie konserwacji zabytkowych obiektów drewnianych*

promotor: dr Joanna Arszyńska

W ramach pracy przebadano potencjalne możliwości zastosowania kompozytów wzmacnianych włóknem szklanym w konserwacji zabytkowych obiektów drewnianych. W części teoretycznej scharakteryzowano materiał jakim jest włókno szklane, przedstawiono jego właściwości oraz obecnie dostępne produkty wytwarzane z włókien szklanych. W oparciu o najnowszą literaturę polską i zagraniczną podjęto próbę scharakteryzowania zastosowania kompozytów wzmacnianych włóknem szklanym w szeroko pojętej konserwacji zabytków. W ramach części eksperymentalnej pracy wykonano serię badań wytrzymałościowych dwukołkowych połączeń narożnikowych. Badania poprzedziła szczegółowa analiza właściwości chemicznych kompozytów wzmacnianych włóknem szklanym pod względem odporności na rozpuszczalniki stosowane w konserwacji zabytków oraz charakterystyka materiałów wybranych do przeprowadzenia badań.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

KRYSTYNA MAKAREWICZ

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja tarczy herbowej von Gablenz ze zbiorów IHS UAM w Poznaniu*

promotor: dr Kinga Szczepińska

Przedmiotem prac konserwatorsko-restauratorskich był komemoratywny kartusz heraldyczno-inskrypcyjny Christopha Franza von Gablenza z 1673 roku, dzieło snycerskie polichromowane ze złoceniami i srebrzeniami. Widoczne były zniszczenia mechaniczne, osłabienie struktury drewna żerowaniem owadów, liczne ubytki, odłamania kolejnych fragmentów kartusza. Celem prac było przywrócenie dobrej kondycji technicznej, spójności technologicznej i estetycznej. Konieczne było przywrócenie adhezji warstw polichromii do podłoża i wzmocnienie – impregnacja. By przywrócić tarczy wartości estetyczne obniżone przez tak liczne ubytki, istotne były rekonstrukcja snycerska brakujących elementów ornamentalnych oraz scalenie warstw kolorystycznych i ich odtworzenie. Wtórne warstwy brązy i srebra odbierały szlachetność złocen, stąd potrzeba odtworzenia oryginalnej techniki.

praca teoretyczno-badawcza: *Rekonstrukcje snycerskie w praktyce konserwatorskiej*

promotor: dr Stanisław Kościński

Celem pracy było zgromadzenie wiedzy na temat snycerstwa – jego historii i aspektów technicznych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnienia rekonstrukcji. Opisane zostały wybrane techniczne zagadnienia związane z pracami w drewnie: narzędzia, kleje, sposoby łączenia i obróbka. Ponieważ metoda przeprowadzenia naprawy lub ewentualnej rekonstrukcji jest w dużej mierze uzależniona od rodzaju uszkodzenia, przedstawiono najważniejsze czynniki niszczące drewniane obiekty zabytkowe. Podział na czynniki biologiczne, fizykochemiczne i fizykomechaniczne poparty został przykładami obiektów i prac przy nich przeprowadzonych. Najważniejszą część pracy stanowił podział rekonstrukcji ze względu na rodzaj snycerstwa: ornamentalne, figuralne i meblowe, wynikające z uwarunkowań historycznych i odmiennej specyfiki prac snycerskich, co umożliwia określenie skuteczności rekonstrukcji, bezpieczeństwa dla obiektu, zachowanie po upływie czasu oraz całościową ocenę metody w praktyce konserwatorskiej.

specjalność: konserwacja i restauracja rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

AGATA OGIŃSKA

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja terakotowej rzeźby Św. Małgorzaty Antiocheńskiej z Gostynia*

promotor: dr hab. Piotr Niemcewicz, prof. UMK

Przedmiotem prac konserwatorsko-restauratorskich była terakotowa, oryginalnie polichromowana i złocona, XIX-wieczna rzeźba świętej Małgorzaty Antiocheńskiej. Pochodzi ona z kościoła pw. Św. Małgorzaty w Gostyniu, była ekspozowana na zewnątrz. Obiekt był w złym stanie – detal rzeźbiarski został pokryty kilkoma warstwami przemalowań olejnych, a wtórne uzupełnienia betonowe powodowały migrację i krystalizację soli, co prowadziło do spękania i poważnego osłabienia struktury terakoty. Konserwacja i restauracja rzeźby objęła liczne badania, a także procesy: dezynfekcji, oczyszczenia z wtórnych warstw przemalowań i zaprawy, odsalania, stabilizacji spękań, sklejania, uzupełnienia masą imitującą terakotę (w tym pełna rekonstrukcja twarzy na podstawie fotografii przedwojennej) oraz scalenie kolorystyczne i złocenie. W wyniku tych prac rzeźbie przywrócono jej wyjątkowe wartości artystyczne i walory estetyczne.

praca teoretyczno-badawcza: *Powłoki zabezpieczające złocenia na nieporowatych podłożach kamiennych*

promotor: dr Andrzej Podgórski

W pracy przedstawiono zagadnienia dotyczące zabezpieczeń powłokowych złocień wykonanych na nieporowatych podłożach kamiennych. Scharakteryzowano metody pozłotnicze i procesy niszczące przebiegające w poszczególnych warstwach technologicznych pozłoty. Opisano wybrane preparaty do zabezpieczenia złocień. Badania powłok, uzyskanych z lakierów dedykowanych stricte do tego celu, ale również przeznaczonych do innych zastosowań, skoncentrowane były przede wszystkim na funkcjach estetycznych oraz ochronnych, jakie mogą pełnić na obiekcie zabytkowym. Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że na ogół cechują się one dużą elastycznością, dobrą fotostabilnością i odpornością na zmienne warunki wilgotnościowo-temperaturowe. Rezultaty przeprowadzonych badań stanowią podstawę do wdrożenia badanych kompozycji jako preparatów do zabezpieczania złocień znajdujących się w ekspozycji zewnętrznej.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

ALKIONA PASZKIEWICZ

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja obrazu Madonna z Dzieciątkiem Jezus, ze Świętymi – Janem Chrzcicielem i Antonim z Padwy oraz obrazu Dwunastoletni Chrystus nauczający w Świątyni*

promotor: dr Joanna Arszyńska

Przedmiotem pracy była konserwacja i restauracja dwóch obrazów na podłożu drewnianym, posiadających konstrukcję parkietażu na odwrociu. Pierwszy z nich, powstały około poł. XVI w., to wyobrażenie Madonny Lactans ze Świętymi. Drugi, pochodzący z poł. XVI w., przedstawia Dwunastoletniego Chrystusa nauczającego w Świątyni. Przeprowadzone na obydwu dziełach zabiegi polegały na usunięciu uszkodzonych wtórnych nawarstwień, wykonaniu niezbędnych reperacji parkietażu oraz uzupełnieniu ubytków w obrębie wszystkich warstw technologicznych. Wyjątkowo problematyczne okazały się dwa rozległe obszary ubytków zaprawy i warstwy malarskiej pierwszego obiektu. Z uwagi na brak informacji na temat pierwotnego układu kompozycji, nie podjęto się odtworzenia obszernych partii ubytków. Zdecydowano się na koncepcję, w myśl której zrekonstruowano jedynie drobniejsze ubytki, natomiast te rozległe uzupełniono, wykorzystując tzw. retusz w tonie neutralnym.

praca teoretyczno-badawcza: *Rekonstrukcja warsztatu malarskiego obrazu Madonna z Dzieciątkiem Jezus, ze Świętymi – Janem Chrzcicielem i Antonim z Padwy ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie*

promotor: prof. dr hab. Justyna Olszewska-Świetlik

Tematem pracy jest rekonstrukcja warsztatu malarskiego „italo-greckiego” obrazu Madonna Lactans ze Świętymi, z poł. XVI w. W związku z rezygnacją z odtworzenia rozległych ubytków warstwy malarskiej obrazu, postanowiono wykonać jego kopię z hipotetyczną rekonstrukcją brakujących elementów. Celem pracy było odtworzenie procesów technologicznych i techniki malowania omawianego obrazu na podstawie analizy wyników kompleksowych badań jego budowy technicznej i informacji na temat technologii i techniki malowania zaczerpniętych z literatury. Za cel obrano również prześledzenie analogii pomiędzy rzeczonym dziełem a innymi „italo-greckimi” ikonami, co miało ułatwić wykonanie rekonstrukcji brakujących elementów na kopii. Ponadto, poprzez zestawienie informacji z literatury z wiedzą zdobytą we własnych badaniach konserwatorskich, dążono do ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii proveniencji oraz datowania dzieła.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

ANNA ROBIONEK

praca konserwatorsko-artystyczna: *Rekonstrukcja dekoracji malarskiej w supraportach, warsztat Roberta Stankiewicza, biblioteka Pałacu w Dobrzycy*

promotor: prof. dr hab. Robert Rogal

Przedmiotem pracy dyplomowej była rekonstrukcja trzech malowideł ściennych w supraportach. Bardzo zły stan zachowania uniemożliwiał jednoznaczne odczytanie form tworzących kompozycje. Celem prac było przywrócenie jednorodności estetycznej pomieszczenia dawnej biblioteki, służącej obecnie jako sala ekspozycyjna. Wykonano dokumentację fotograficzną, oczyszczono malowidła i usunięto resztki przemalowań i retuszy z poprzedniej fazy prac. Na podstawie szczegółowych badań wykonano projekty nowych dekoracji. Malowidła w supraportach odtworzono w formie nieznacznie odróżniającej się od pozostałych nasyceniem barwy i techniką wykonania – kropką. Na koniec utrwalono powierzchnię. Zrekonstruowane polichromie przywróciły pomieszczeniu jednolitość, tworząc estetyczne tło dla znajdujących się w nim ekspozycji.

praca teoretyczno-badawcza: *Technologia i technika malarstwa olejnego na początku XVII wieku, w oparciu o Manuskrypt Brukselski autorstwa Pierre’a Le Bruna*

promotor: prof. dr hab. Justyna Olszewska-Świetlik

Celem pracy było przetłumaczenie na język polski informacji zawartych w Manuskrypcie Brukselskim autorstwa Pierre’a Le Bruna i porównanie ich z innymi traktatami z tego okresu. Następnie, na ich podstawie zrekonstruowano proces malarski. Jako wzór do skopiowania posłużył jeden z obrazów Simona Voueta (1590-1649). Starano się odtworzyć kolejne etapy powstawania obrazu zgodnie z zaleceniami Le Bruna, wykorzystując w miarę możliwości przygotowywane samodzielnie spoiwa i farby. Dodatkowo wykonano kilka prób służących porównaniu niektórych pigmentów i różnorodnych efektów wizualnych, jakie można dzięki nim otrzymać.

specjalność: konserwacja i restauracja papieru i skóry

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

BARBARA WACHNIK

praca teoretyczno-badawcza: Systemy szycia zabytkowych kodeksów – terminologia, historia, systematyka, zagadnienia konserwatorskie

promotor: dr hab. Małgorzata Pronobis-Gajdzis, prof. UMK

System szycia kodeksów zabytkowych rozumiany jest jako sposób łączenia ze sobą składek bądź złożonych lub niepojedynczych kartek tworzących blok książki w formie kodeksu, za pomocą nici, sznurków, rzemieni, jelit zwierzęcych, a w późniejszym okresie nawet drutu. W pracy przedstawiono stan badań nad systemami szycia zabytkowych kodeksów, autorski słownik pojęć dotyczący systemów szycia oraz zagadnienia historyczne z zakresu powstawania kodeksów i systemów szycia. Następnie dokonano analizy krytycznej stosowanej dotychczas systematyki, przedstawiono nową, autorską propozycję oraz opisano stosowane systemy, ściegi, sposoby i warianty szycia kodeksów. Wzrostu pracy dodaje 50 pisemnych oraz 15 filmowych instrukcji wykonywania ściegów szycia, jak również 15 atrap bloków książek uszytych podstawowymi sposobami wszystkich opisywanych ściegów.

specjalność: konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

MICHALINA WACHOWIAK

praca konserwatorsko-artystyczna: *Konserwacja i restauracja dwóch tablic gotyckich ze zbiorów MWiM w Olsztynie*

promotor: dr Joanna Arsyńska

Celem prac konserwatorskich było zahamowanie postępującej destrukcji oraz przywrócenie walorów estetycznych dwóch tablic gotyckich z poł. XVI w. Pierwszy obraz przedstawia scenę Zwiastowania NMP, a drugi scenę Ucieczki do Egiptu. Obiekty te stanowiły awers lub rewers kwater jednego ze skrzydeł bocznych niezachowanej do dzisiaj nastawy ołtarzowej i pierwotnie były malowane dwustronnie. Podczas wcześniejszej konserwacji zostały rozcięte na dwa odrębne obrazy. Wynikiem tych działań było pozostawienie ścienionych podobrazí drewnianych bez żadnej stabilizacji. Doprowadziło to do silnej deformacji podłoża w formie wybrzuszenia w kierunku lica. Obiekty poddano zabiegom prostowania podobrazí. Przeprowadzono zabiegi na licach – usunięto zabrudzenia powierzchniowe, wtórny werniks oraz retusze wykonane w czasie poprzednich ingerencji konserwatorskich. Uzupełniono ubytki drewna, zaprawy oraz warstwy malarskiej.

praca teoretyczno-badawcza: *Sposoby stabilizacji ścienionych podobrazí drewnianych w kontekście dwóch gotyckich tablic ze zbiorów MWiM w Olsztynie*

promotor: dr Joanna Arsyńska

Celem pracy było opracowanie konstrukcji stabilizującej dla ścienionych podobrazí drewnianych dwóch gotyckich tablic. W pracy konserwatorskiej istotnym zadaniem było wykonanie optymalnego systemu stabilizacji podobrazí, który jednocześnie nie zablokuje pracy drewna przy zmiennych warunkach wilgotnościowych i temperatury. W części teoretycznej pracy uwzględniono stan badań nad problemem stabilizacji drewnianych podłoży malarskich, przedstawiono deformacje geometrii podłoża i omówiono cechy drewna wpływające na jego deformację oraz reologię drewna. Opisano również problematykę konserwatorską ścienionych podobrazí, zwłaszcza tych powstałych w wyniku rozdzielenia dwustronnie malowanych tablic oraz dokonano przeglądu stosowanych metod stabilizacji. W części badawczej pracy przedstawiono opis problematyki konserwatorskiej podobrazí dwóch tablic ze zbiorów MWiM w Olsztynie oraz omówiono koncepcję i praktyczną realizację wybranego systemu stabilizacji tych obiektów.

specjalność: konserwatorstwo

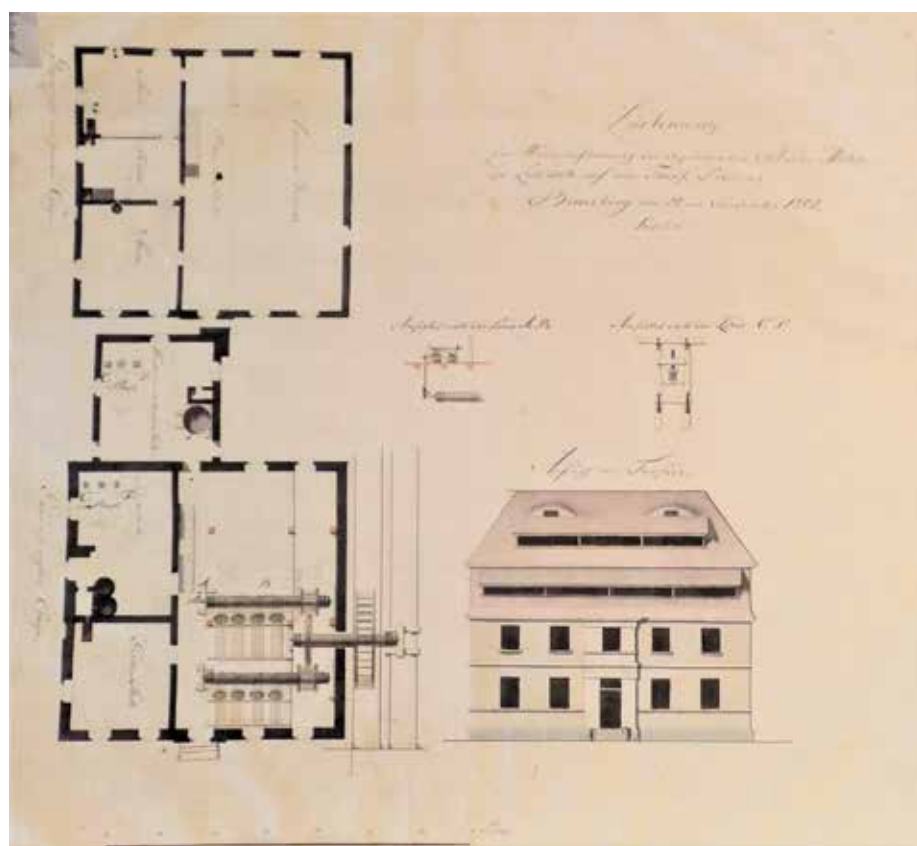
NAGRODA IM. PROF. JERZEGO REMERA

KAROLINA MROWIŃSKA

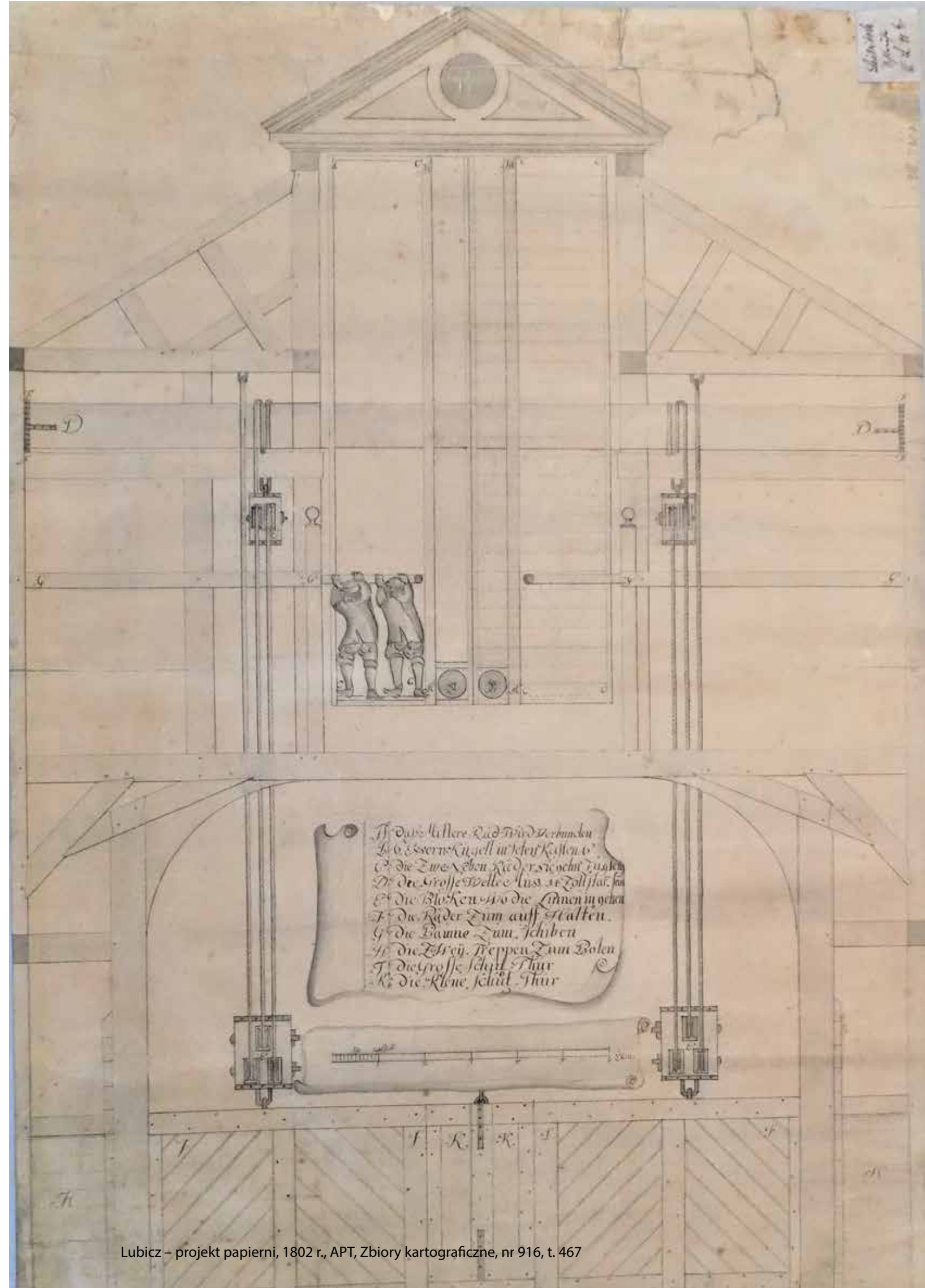
praca magisterska: Rekonstrukcja zespołu przemysłowego w Lubiczu Dolnym nad rzeką Drwęcą – architektura i technika od XIII do XX wieku

promotor: dr Maciej Prarat

Celem pracy było prześledzenie dziejów zespołu przemysłowego w Lubiczu Dolnym oraz rekonstrukcja jego wyglądu na poszczególnych etapach rozwoju. Historia zespołu przemysłowego w Lubiczu Dolnym sięga końca XIII wieku. Przez ponad 700 lat funkcjonowania, jego zabudowa była wielokrotnie niszczona, a następnie wznoszona niemalże od podstaw. Z biegiem czasu kompleks ewoluował z obiektów o różnym profilu produkcji napędzanych siłą koła wodnego w kierunku młynów przemysłowych. Temat zespołu pojawiał się do tej pory na marginesie różnych publikacji, jednak jego historia (z wyjątkiem papierni) pozostawała nierozpoznana. W pracy starano się odtworzyć wygląd poszczególnych budynków wraz z ich wyposażeniem, odnosząc je do ogólnego poziomu techniki. Podjęto także próbę ustalenia znaczenia gospodarczego lubickich zakładów przemysłowych oraz ukazania współczesnych wartości zachowanej zabudowy.

Lubicz – widok śluzy, XVIII w. [być może 1762 r. – KM], APT, Zbiory kartograficzne, nr 918, t. 307

Lubicz – projekt papierni, 1802 r., APT, Zbiory kartograficzne, nr 916, t. 467

specjalność: zabytkoznawstwo i muzealnictwo

WYRÓŻNIENIE IM. PROF. JERZEGO REMERA

WIKTOR BINNEBESEL

praca magisterska: Rzeźba Madonny z Dzieciątkiem ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu. Nieznane dzieło warsztatów z Mechelen

promotor: dr hab. Juliusz Raczkowski, prof. UMK

Praca poświęcona jest niemal nieznanemu rzeźbie Madonny z Dzieciątkiem ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu. Stanowi pełne monograficzne opracowanie tego zabytku z uwzględnieniem badań proveniencyjnych, styloznawczych, ikonograficznych i typologicznych, z wykorzystaniem technik nieniszczących (XRF, UV, IR) przy interpretacji jego autentyczności i integralności. W efekcie podjętych badań rzeźba została zidentyfikowana jako dzieło z warsztatów południowo-niderlandzkich czynnych w Mechelen, których wytwory o funkcjach dewocyjnych, zwanych *pouppées de Malines*, cieszyły się dużą popularnością w późnośredniowiecznej Europie. Na tle seryjnej produkcji tych warsztatów, wysokiej klasy figura z MOT pochodząca z wczesnej fazy twórczości (ok. 1500 r.) jest unikatem pod względem skali, ikonografii i jakości. Jej nowe jednostkowe rozpoznanie przyczynia się do poszerzenia wąskiego katalogu dzieł mechelańskich w zbiorach polskich. Istotnie uzupełnia też światowy stan badań nad tym uznanym fenomenem sztuki późnogotyckiej.

Madonna z Dzieciątkiem ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu
(nr inw. MT/Rz/13/SN), fotografia we fluorescencji wzbudzonej UV, fot. J. Raczkowski

Madonna z Dzieciątkiem ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu
(nr inw. MT/Rz/13/SN), w świetle widzialnym (VIS), fot. J. Raczkowski

specjalność: konserwatorstwo

NAGRODA IM. DOC. JERZEGO FRYCZA

TOMASZ ZIEMKIEWICZ

praca magisterska: *Znikający modernizm, czyli problematyka konserwatorska polskiej architektury usługowo-handlowej I. 60. XX w. na przykładzie wybranych realizacji w Warszawie*

promotor: dr hab. Joanna Kucharzewska, prof. UMK

Przedmiotem pracy są cztery budynki usługowo-handlowe wzniesione w latach 60. XX wieku w Warszawie: Pawilon „Chemia” (proj. Jan Bogusławski i Bohdan Gniewiewski, 1959-1960), sklep samoobsługowy „Supersam” (proj. Jerzy Hryniewiecki, Ewa i Maciej Karasińscy, 1959-1962), Spółdzielczy Dom Handlowy „Sezam” (proj. Zbigniew Karpiński, Andrzej Sierakowski, Tadeusz Błażejowski, Romuald Widera, 1965-1969) i Dom Meblowy „Emilia” (proj. Czesław Wegner, Marian Kuźniar, Hanna Lewicka, 1964-1970). Obiekty te, odznaczające się wysokimi walorami architektonicznymi, zostały wyburzone na przestrzeni lat 2006-2016. Celem pracy było zarysowanie ich historii, przedstawienie okoliczności zburzenia oraz zaprezentowanie spektrum zagrożeń dotyczących budynki wzniesione w Polsce w 2. połowie XX wieku, a także przedstawienie perspektyw ich przyszłej ochrony.

Dom meblowy „Emilia”, ok. 1970, fot. Archiwum Biura Projektów Budownictwa Ogólnego Budopol S.A., źródło: <http://zwierciadlo.pl/kultura/pozegnanie-emilii-6-14-maja-2016> [data dostępu: 20.05.2020]

Dom Handlowy „Sezam” w nocy, 1971, fot. Grażyna Rutowska, źródło: NAC, syg. 40-W-95-4

specjalność: konserwatorstwo

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. JERZEGO FRYCZA

GRZEGORZ GRĄBCZEWSKI

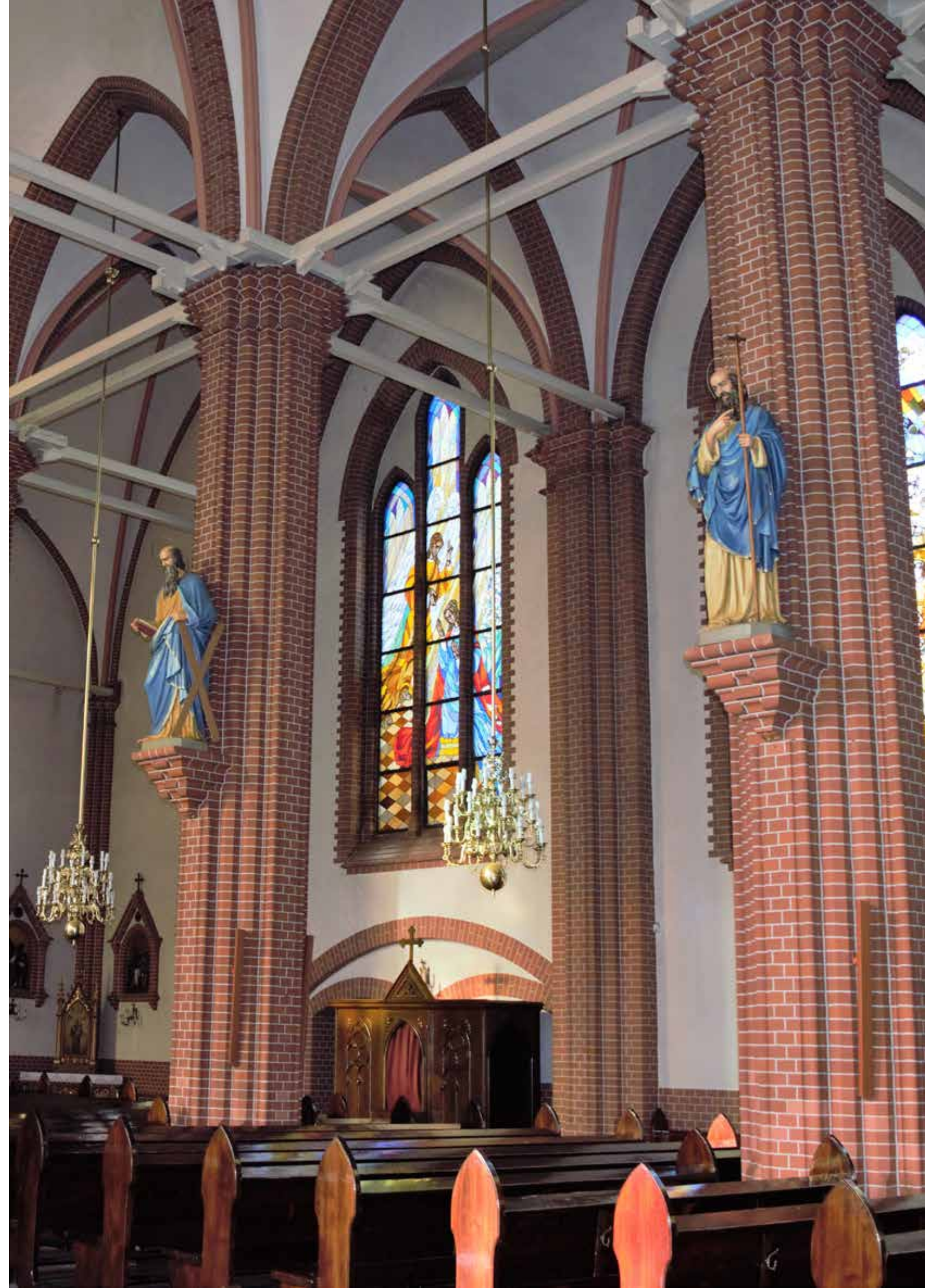
praca magisterska: *Kościół pw. Dobrego Pasterza w bytomskiej dzielnicy Karb – jego historia i problematyka konserwatorska*

promotor: dr hab. Joanna Kucharzewska, prof. UMK

Praca opisuje ponad stuletnią historię kościoła pw. Dobrego Pasterza w bytomskiej dzielnicy Karb, wpisanego do krajowego rejestru zabytków. Określa również jego wartości, będące podstawą do dalszej pielęgnacji i ochrony. Treści dopełnia obszerna część ilustracyjna. Neo-gotycka świątynia powstała na początku XX w. według projektu Maximiliana Sliwki, miejscowego budowniczego i architekta, którego życiorys zawodowy został przy tej okazji opracowany. Począwszy od przełomu lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych ubiegłego stulecia świątynia regularnie doświadcza wpływu degradujących skutków szkód górniczych, które wymuszały podejmowanie licznych prac remontowych i konserwatorskich. Najistotniejsze z nich przeprowadzone zostały w latach osiemdziesiątych XX wieku. Obecny stan zachowania kościoła jest znowu alarmująco zły i wymaga podjęcia pilnych działań budowlano-konserwatorskich.

Bytom-Karb, kościół pw. Dobrego Pasterza. Projekt Maximiliana Sliwki z 1906 r. Widok fasady [Archiwum parafii Dobrego Pasterza na Karbiu]

specjalność: konserwatorstwo

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. JERZEGO FRYCZA

ANNA KAPRZYK

praca magisterska: Przedszkole nr 3 – dawny pawilon w ogrodzie jordanowskim przy ul. Barbary 25 w Katowicach. Historia i problematyka konserwatorska

promotor: dr hab. Joanna Kucharzewska, prof. UMK

Przedmiotem pracy jest dawny pawilon w ogrodzie jordanowskim przy ul. Barbary w Katowicach. Tłem rozważań dotyczących jego dziejów jest opis rozwoju sieci ogrodów jordanowskich w Polsce oraz specyfiki architektury województwa śląskiego w dwudziestoleciu międzywojennym. Istotną kwestią badawczą jest ukazanie przemian, jakie zachodziły w układzie funkcjonalno-przestrzennym budynku oraz w obrębie jego bryły podczas prac remontowych czy adaptacyjnych. W podsumowaniu zawarto analizę porównawczą dawnych ogrodów jordanowskich zachowanych na terenie Górnego Śląska. Praca jest wstępem do wielowątkowych badań nad rozwojem ideologii jordanowskiej na terenie Górnego Śląska, okolicznościami powstania poszczególnych placówek oraz organizacją struktur samorządowych odpowiedzialnych za działania związane z funkcjonowaniem ogrodów.

Rysunek przedstawiający widok pawilonu w ogrodzie jordanowskim przy ul. Barbary w Katowicach, autor: K. Wędrawski [źródło: K. Wędrawski, H. Śliwowska, Ogrody Jordanowskie, Warszawa 1937]

Pawilon w ogrodzie jordanowskim przy ul. Barbary 25 w Katowicach. Elewacja wschodnia, zdjęcie z okresu II wojny światowej [autor: nieznany, źródło: <https://katowice.fotopolska.eu/5926,foto.html> [data dostępu: 18.05.2020]]

Miejskie Przedszkole nr 3 w Katowicach, ul. Barbary 25. Elewacja południowa, część wschodnia, odtworzone elementy bryły [fot. A. Kaprzyk]

specjalność: zabytkoznawstwo i muzealnictwo

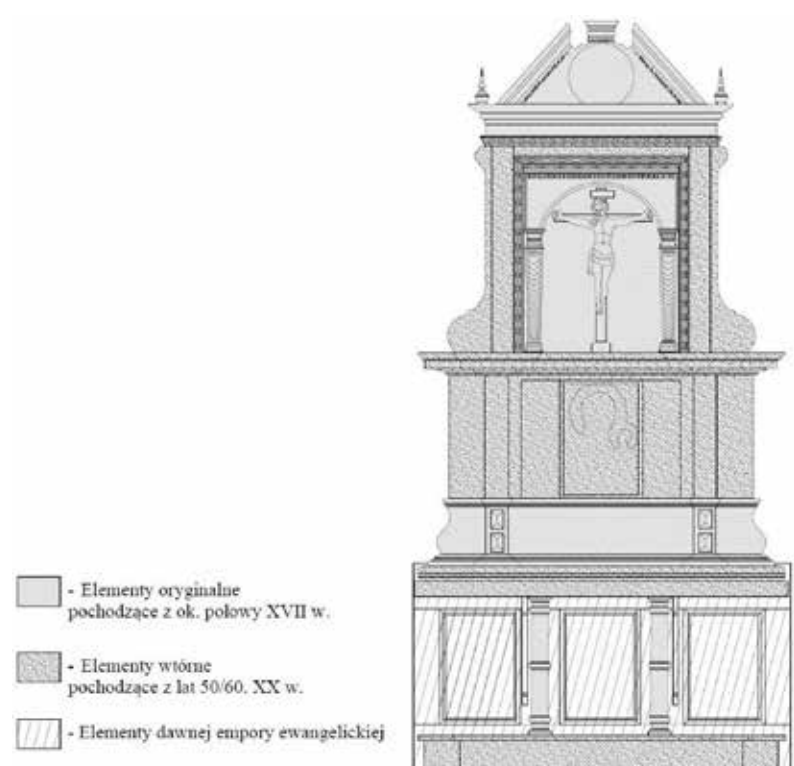
WYRÓŻNIENIE IM. PROF. JADWIGI PUCIATA-PAWŁOWSKIEJ

ŁUKASZ GUZOWSKI

praca licencjacka: *Boczny ołtarz w kościele par. w Wieliczkach. Problematyka historyczna, zabytkoznawcza i konserwatorska*

promotor: dr hab. Juliusz Raczkowski, prof. UMK

Praca o charakterze studium monograficznego jest poświęcona retabulum ołtarza bocznego, znajdującego się w kościele pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Wieliczkach (pow. olecki), stanowiącego najstarszy element wyposażenia tej niegdyś ewangelickiej świątyni. Zabytek ten dotąd nie był w pełni rozpoznany. Praca obejmuje studium obiektu w oparciu o badania zabytkoznawcze oraz kwerendę źródłową i bibliograficzną, zawiera też kompletną dokumentację pomiarowo-rysunkową. Efektem badań jest teoretyczna dekonstrukcja obecnej kompozycji (stanowiącej wynik przekształceń i nawarstwień) i rekonstrukcja dziejów obiektu oraz jego dawnych funkcji w przestrzeni kościoła. Przekształcenia zabytku od momentu jego zaistnienia w przestrzeni liturgicznej czynią z niego przykład recepcji i działań konserwatorskich, podejmowanych w różnych historycznych okolicznościach i związanych z różnymi potrzebami. Losy retabulum to ciekawy przykład postaw w podejściu do dziedzictwa kulturowego w kontekście przemian konfesyjnych i historyczno-politycznych (narodowościowych).

Ołtarz boczny w kościele par. w Wieliczkach, rozwarstwienie chronologiczne, oprac. i rys. Ł. Guzowski

specjalność: konserwatorstwo

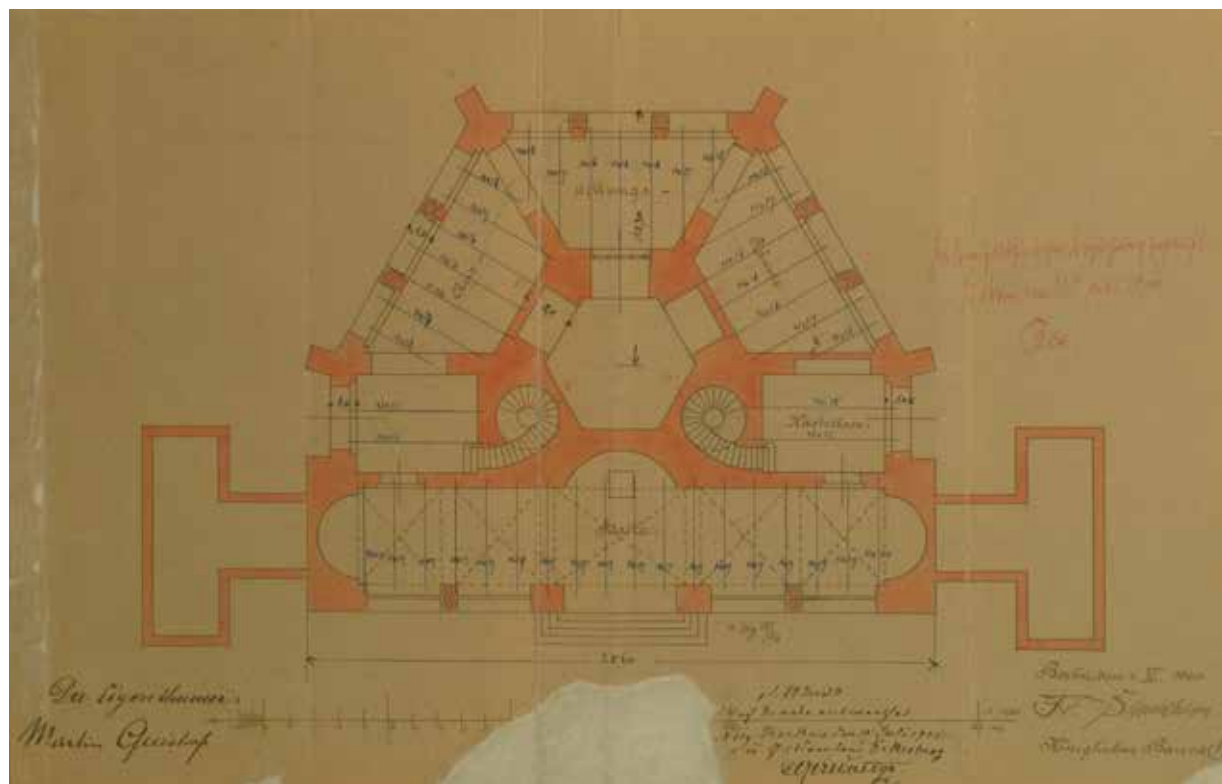
WYRÓŻNIENIE IM. PROF. JADWIGI PUCIATA-PAWŁOWSKIEJ

DAMIAN KOLASSA

praca licencjacka: Wieża Quistorpa w Szczecinie – historia i problematyka konserwatorska

promotor: dr hab. Joanna Kucharzewska, prof. UMK

Wieża Quistorpa w Szczecinie to okazały pomnik wystawiony w latach 1900-1904 ku czci miejscowego filantropa Johanna Quistorpa przez jego syna Martina. Wieżę zaprojektował Franz Schwechten w formach neogotycko-neoromańskich, nawiązując do istniejącej wieży w berlińskim Grunewaldzie, poświęconej Wilhemowi I. Celem pracy było opisanie losów szczecińskiej wieży od momentu powstania po czasy współczesne – w tym znaczącego dla obiektu czasu końca II wojny światowej, kiedy została częściowo wysadzona. W pracy szczególnie przeanalizowano pozostałości zabytku (kamienna podstawa, fragment ceglanego trzonu, fragmenty posadzek i rzeźb alegorycznych). Wykonano zabytkoznawczą analizę wartościującą i na jej podstawie sformułowano wnioski konserwatorskie wraz z propozycją współczesnego wykorzystania obiektu. Uzupełnieniem tekstu jest próba syntetycznego opisu pomników-wież wznoszonych na terenie Cesarstwa Niemieckiego w 2 poł. XIX w. i na pocz. XX w.

Projekt Wieży Quistorpa – rzut przyziemia i 1 kondygnacji, proj. Franz Schwechten, 1900-1904, AP Szczecin, sygn. 15619, k. 6

Wieża Quistorpa, proj. Franz Schwechten, 1900-1904. Ze zbiorów Pommersches Landesmuseum Greiswald (AK002701)

NAGRODA IM. PROF. JADWIGI PUCIATA-PAWŁOWSKIEJ

ANNA BRZEZIŃSKA

praca licencjacka: Nela Samotyhowa jako krytyczka i popularyzatorka sztuki (na podstawie twórczości krytycznej z lat 1924-1939 oraz dzienników osobistych)

promotor: dr hab. Katarzyna Kulpińska, prof. UMK

W pracy dokonano charakterystyki postawy i strategii krytycznej Neli Samotyhowej w oparciu o jej dokumenty osobiste oraz publikacje z lat 1924-1939. Główny nacisk został położony na prezentację poglądów tej krytyczki i popularyzatorki sztuki w kilku kluczowych obszarach: estetyce, miejscu sztuki w życiu człowieka, roli artysty, odbiorcy i krytyki artystycznej. Istotną część pracy stanowi wzorowo przeprowadzony rozbiór analityczno-krytyczny tekstów Neli Samotyhowej (m.in. pod kątem specyficznego dla niej stylu odbioru oraz języka krytycznej wypowiedzi). Posłużył on próbie określenia, na czym polegała jej strategia krytyczna (w odniesieniu do wątków biograficznych i treści dzienników osobistych). Praca ma charakter nowatorski, a płynące z niej wnioski sytuują dorobek Neli Samotyhowej w nowym świetle.

Afisz odczytu Neli Samotyhowej wydany nakładem Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Zamościu, 1933, Archiwum Polona, Biblioteka Narodowa

Leonard Kowalski, Portret Neli Samotyhowej, 1907, Archiwum Polona, Biblioteka Narodowa

Fotorelacja

Wystawa DYPLOM 2020 – wystawa najlepszych dyplomów obronionych na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w roku akademickim 2019/2020, udostępniona była zwiedzającym w Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu” w Toruniu w dniach 11.05-06.06.2021 r. W sali na parterze prezentowane były prace konserwatorskie i z zakresu nauk o sztuce, w sali na I – dyplomy artystyczne.

Ze względu na panujące obostrzenia epidemiologiczne, otwarcie wystawy odbyło się w formule on-line. Stacjonarnie udało się spotkać w małych grupach na finisażu w dniu 6 czerwca 2021 r., i to wówczas odbyło się uroczyste wręczenie medali, nagród i wyróżnień za najlepsze dyplomy. Spotkanie poprowadziła Dziekan Wydziału Sztuk Pięknych UMK – dr hab. Joanna Kucharzewska, prof. UMK, przy asyście Pauliny Kuhn, koordynatorki wystawy ze strony CSW. Po zamknięciu wystawy, z wyróżnionymi dyplomami wciąż można zapoznać się na stronie internetowej <https://dyplomy-wsp.umk.pl/>.

Zapraszamy do obejrzenia fotorelacji z finisażu wystawy i dokumentacji zdjęciowej dyplomów w przestrzeni galeryjnej.

